www.polissia.net

Полісся

Громадсько-політична газета

№40 (9598)

Четвер, 5 жовтня 2023 року

Внесок у Перемогу

Вдова загиблого Героя пожертвувала 1,5 мільйона гривень на дрони для ЗСУ

ЗА ЦІ КОШТИ ПРИДБАЛИ 50 БОЙОВИХ «ПТАШОК» ТА ТРИ РОЗВІДУВАЛЬНІ

Втрата рідної людини на війні — це горе, яке не можливо прийняти до кінця. Час минає, а біль нікуди не дівається. Багатьом непросто змиритися з новою реальністю без тих, кого любили, але вони вчаться у ній жити. Жити, не втрачаючи віри у перемогу над рашистами, жити і також робити свій вклад у наближення цієї перемоги. Жити так, як це робить родина загиблого Героя Деркача Володимира.

Більше читайте на 3 стор.

Володимир Деркач

Надія, вдова загиблого захисника Володимира Деркача, із представником Благодійного проєкту "Пташки Перемоги".

ВІТАЄМО!

Найніжніші, найтепліші слова вітань і побажань шлемо з нагоди 60-річчя добрій, люблячій мамі, прекрасній дружині, турботливій бабусі

Любові Іванівні ЛІПИЧ.

Роки відлітають
птахами у вирій,
В далекі краї – за обрій летять,
А Тобі, люба, на ниві життєвій
Сьогодні уже шістдесят!
Низько вклоняємось Тобі, мамо,
Міцного здоров'я з роси і води,
Нехай Твої добрії руки
Любов і тепло нам приносять завжди.
Нехай стане реальним усе те,
Що мрією і сном здавалось,
Щоб щастя прикрасило Твій дім,
А серце радістю наливалось.
Спасибі Тобі, що живеш на світі,
За добреє серце, за очі привітні.
Нехай Тобі сили Господь посилає,
Тебе і твій шлях благодать осяває.

З любов'ю та повагою чоловік і діти.

9 жовтня святкуватиме ювілейний день народження старший майстер виробничого навчання ДПТНЗ «Камінь-Каширське ВПУ»

Ігор Леонідович ГОРДІЙ.

Шановний Ігоре Леонідовичу, сердечно вітаємо з днем народження! Бажаємо Вам міцного здоров'я, чудового настрою, мирного неба, радісних днів, нових звершень, творчих удач, невичерпного ентузіазму, здійснення мрій! Нехай Ваш дім наповнюють щастя та тепло, Вашу душу – гармонія та спокій! Нехай доля дарує яскраві подарунки та приємні сюрпризи, а в житті завжди будуть злагода та мир!
З народженням Вас вітаємо щиро!
І зичимо радості, спокою, миру,
Щоб в серці не згасла жага до життя,
Яскравим хай буде Ваше буття.
Хай доля дарує Вам років багато,
Відпустить здоров'я міцного й добра,
Хай повниться ласкою рідна Вам хата
Й багато в ній буде любові й тепла.
Хай радість приносить Вам кожна година,
Від горя хоронить молитва свята,
Хай щастям квітує життєва стежина
На многі і благі майбутні літа.

З повагою колектив працівників училища.

Творімо добрі справи разом

Православні християни оголосили збір коштів на придбання чобіт для військових

ПІДТРИМАЙМО ГРОМАДОЮ НЕЗАЛЕЖНО ВІД ВІРОВПОДОБАННЯ І КОНФЕСІЙНОЇ НАЛЕЖНОСТІ КОРИСНУ ІНІЦІАТИВУ ЗАРАДИ ПЕРЕМОГИ

За новоюліанським календарем 21 жовтня припадає Дмитрівська поминальна субота. Це день, коли православні християни вшановують покійних родичів та близьких людей. За традицією прийнято відвідувати церкву, молитися за душі померлих, робити добрі справи та допомагати нужденним. Не забувати про благородні вчинки та служіння іншим закликає настоятель Свято-Миколаївського храму м.Каменя-Каширського отець Володимир Мицько.

Так, у день вшанування предків за посередництвом церкви у прихожан та усіх небайдужих є можливість долучитися до благодійного збору коштів, щоб допомогти нашим військовим. Бо ж невдовзі сухій і по-літньому теплій погоді прийдуть похолодання, дощі. А відтак у наших захисників виникають нові потреби в одязі, взутті, актуальні, зокрема, в дощову погоду.

— Усі ми працюємо на перемогу України, навіть якщо перебуваємо в тилу, — зауважує священник.— Та цього разу у наших захисників та захисниць 51 батальйону 100-ї ОБрТрО є потреба у придбанні чобіт з піни, позаяк цей матеріал у порівнянні з гумовими виробами менше притягує холод. Зазвичай традиційно прихожани жертвують на панахиду хліб і солодощі. Нині ж доцільніше було б об'єднатися і зібрати певні кошти для закупівлі згаданого взуття. Результат ініціативи станом на вівторок, 3 жовтня, становить 16 тисяч 710 гривень. Це сума, що надійшла за два дні з моменту оголошення збору, — розповів Володимир Мицько.

Допомогти придбати спецвзуття тим, хто сьогодні відстоює мир у нашій Україні, можна, переказавши кошти на рахунок для пожертв: 5375 4114 2747 6341 у КБ "ПриватБанк".

Леся МІНІБАЄВА.

Реклама

КУПЛЮ ВРХ, телята, лошата. 80 грн/кг. 097-87-04-509.

КУПЛЮ ХУДОБУ, КОНІ, ТЕЛЯТА, СВИНІ. Тел. 097-84-39-188.

Куплю телята, корови. 95 грн/кг. 098-403-51-04, 099-472-06-39.

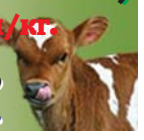

КУПУЄМО ТЕЛЯТА. 097-193-61-55.

КУПЛЮ СВИНІ, ТЕЛЯТА – ПОСТІЙНО. Тел. 098-640-11-10.

РОМАН, с. Видерта. КУПЛЮ ТЕЛЯТА, ЛОШАТА. 068-047-70-95.

КУПЛЮ ДОРОГО ТЕЛЯТА Тел. 097-492-47-32, 095-242-28-46.

Робота для жінок у Камені-Каширському по змінах. Графік: 07:00-15:00 (1 зміна), 15:00-23:00 (2 зміна), 23:00-7:00 (3 зміна). У приміщенні тепло. 068-53-93-574 НАТАША.

Тел. 097-809-69-18. КУПЛЮ СВИНІ, ТЕЛЯТА.

КУПЛЮ КОНІ, КОРОВИ, БИКИ, ЛОШАТА. ЯК НА ЗАБІЙ ТАК І НА ГОДІВЛЮ. Тел. 050-03-80-639, 068-567-25-71.

КУПЛЮ ДОРОГО КОРОВИ, КОНІ, БИКИ, ЛОШАТА. Продаж худоби на годівлю. Тел.097-768-40-40

КУПЛЮ ДОРОГО корови, бики, коні, лошата, дорізи. Тел. 067-52-65-278.

КУПЛЮ ТЕЛЯТА, ЛОШАТА, ШКУРИ. Тел. 098-49-12-626, 099-37-89-459.

Поліський ранок

Сонце
Схід 07:26 Захід 18:49
Тривалість дня 11 год 23 хв.
Місяць
Схід 21:00 (4 жовтня)
Захід 15:13
Остання чверть 6 жовтня.

Погода на тиждень

ЧЕТВЕР **5 жовтня**	+10	+18
П'ЯТНИЦЯ **6 жовтня**	+10	+15
СУБОТА **7 жовтня**	+9	+15
НЕДІЛЯ **8 жовтня**	+14	+19
ПОНЕДІЛОК **9 жовтня**	+12	+23
ВІВТОРОК **10 жовтня**	+13	+20
СЕРЕДА **11 жовтня**	+11	+17

Народні прикмети

◆ Листя з беріз ще не впало - зима буде пізньою.
◆ Мало шишок - зима буде теплою.
◆ Цього дня закінчується бабине літо і починається осінь.
◆ Якщо у жовтні чути грім, то зима буде без снігу.
◆ Якщо ввечері у небі червоний місяць, то буде вітряна погода.
◆ Якщо ввечері тепліше, аніж було вдень, то варто чекати штормовий вітер.

Чи знаєте ви, що...

◈ Планета Венера — справжня бунтарка. Вона вважає за краще обертатися проти годинникової стрілки.
◈ Володарям блакитних очей не пощастило. Усі вони мають низький больовий поріг.

Цей день в історії

1941 - у Києві утворено Українську національну раду, президію якої очолив Микола Величківський (ОУН(м)). УНР як політично-громадський центр проголосила главою окупованої України Андрія Мельника, але була заборонена німцями вже наприкінці 1941 р.

Влучно сказано

Леся Українка - українська письменниця, перекладачка та культурна діячка:

"Нація повинна боронити свою мову більше, ніж навіть свою територію...".

Єднаймося!

Цьогоріч радіодиктант національної єдності відбудеться у День української писемності та мови, який вперше відзначатимуть 27 жовтня. Долучитися до диктанту може кожен охочий.

Гідні відзнаки

Дякуємо за героїчні вчинки та відвагу!

ЧОТИРЬОХ ВОЇНІВ КАМІНЬ-КАШИРСЬКОЇ ГРОМАДИ НАГОРОДИЛИ ПОСМЕРТНО

Ці прізвища будуть закарбовані в історії назавжди, бо наші визволителі зробили набагато більше, ніж могли: боронили українські родини, прикриваючи нас від удару своїм вогнем, і, зрештою, заплатили за свободу батьківщини найвищу ціну — власне життя. З нагоди Дня захисників та захисниць військовослужбовців відзначили орденами "За мужність" III ступеня посмертно.

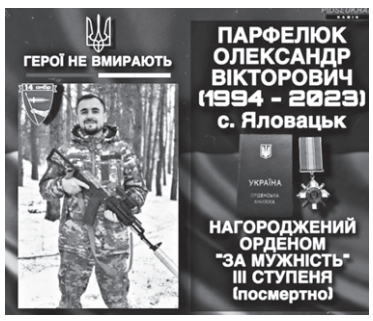

Для камінь-каширця Святослава Троцюка бойовий шлях почався ще з 2015 року. Пройшовши пекло війни в найгарячіших напрямках фронту, герой поліг під час ворожого мінометного обстрілу 4 липня в районі населеного пункту Берестове на Донеччині. Тихий спочинок на рідній землі Святослав знайшов через чотири місяці після загибелі.

Відважно обороняв Україну від ворогів, раз по раз продовжуючи військовий контракт, житель Бузак Анатолій Шевчик. Солдат зумів вистояти прицільні сутички з окупантом на Київщині, Запоріжжі, а згодом на Луганщині. Втім безжальна війна покликала мужнього воїна ще й на Харківщину, де під час виконання бойового завдання 25 лютого 2023 року обірвалася життєва струна земляка.

Олександр Парфелюк з Яловацька із перших днів повномасштабної війни в складі 14 бригади подався на фронт. Та майже через рік кровопролитного протистояння боєць віддав життя, б'ючи рашистів в Харківській області.

Військовослужбовець із Фаринок Сергій Багнюк запам'ятався побратимам як надзвичайно мудрий і розважливий друг, котрий міг підбадьорити в скрутну мить і допомогти не лише словом, а й ділом. Навіть у найважчі моменти воєнних реалій його не полишало блискуче почуття гумору, що завжди рятувало бойових товаришів від психологічного навантаження. Смертю хоробрих боєць поліг на Харківщині.

Леся МІНІБАЄВА.

Герої сьогодення

Честь та пошана тим, хто боронить Вітчизну!

З нагоди Дня захисників і захисниць України учні та педагоги ОЗЗСО "Пнівненський ліцей" зустрілися з військовими, які дарують нам надію на мирне, щасливе, безпечне майбутнє. Приємна, повчальна, нерідко щемлива бесіда із людьми, котрі мужньо виборюють мир на нашій землі, залишила незабутній спогад у душах і пам'яті її учасників.

Вже давно в актовій залі ліцею не було так людно. У кожному слові віршів та пісень звучала шана, вдячність, велика повага до односельчан, які захищали та захищають Україну, до кожного присутнього у залі ГЕРОЯ і до тих, хто зараз знаходиться в зоні бойових дій. Бриніли сльози на очах, коли разом пригадали імена тих, кого ми, на жаль, втратили на цій страшній війні, односельчан, які віддали своє життя за Батьківщину Олександра Шеметюка, Віктора Лукашика, Сергія Багнюка. Вірш "Я чекаю", який донька Юлія присвятила своєму безвісті зниклому татусеві Роману Оліферчуку, не залишив нікого байдужим і водночас вселив надію у поверненні всіх Героїв додому.

Молодші школярі подарували гостям зроблені власними руками листівки, патріотичні букети, а захисники лишили свої підписи на українському прапорі із побажаннями, щоб швидше настала наступна зустріч – зустріч ПЕРЕМОГИ.

Дякуємо нашим оборонцям за хоробрість та героїзм і пам'ятаємо про важливість нашої підтримки, адже до перемоги лише два шляхи: або в ЗСУ, або для ЗСУ.

Надія ГУПАЛИК,
заступниця директора
з виховної роботи
ОЗЗСО "Пнівненський ліцей".

Люди, схаменіться!

На здоров'я оточуючих – начхати?!

ЗАТЯТІ ПАЛІЇ НЕ БОЯТЬСЯ АНІ НАСЛІДКІВ СВОЄЇ ДІЯЛЬНОСТІ, АНІ ГНІВУ ЛЮДЕЙ, АНІ ШТРАФІВ КОНТРОЛЮЮЧИХ СЛУЖБ.

Камінь-каширці стали заручниками сусідів, які щодня труять їх димовими завісами. А впродовж серпня-вересня такі «прибиральники» розпалювали вогнища практично щодня: як не опари від пластикових пляшок чорною змійкою здіймалися над подвір'ями, то тління мокрого бадилля і трави. Навіть у спекотні періоди вночі неможливо було відкрити вікна. А восени ситуація ще більше загострилася, особливо напередодні свята Покрови. Для багатьох, очевидно, хоч щось спалити протягом доби – вже стиль життя. А для інших, які ніколи вогнищ в житлових секторах не розкладають, такі дії — як якесь прокляття: ані щось попрати, ані погуляти в токсичному смороді, ані провітрити будинок. Не говоримо вже про тих, в кого астма та алергічні реакції на продукти спалювання.

Іванна ГАЙДУЧИК

Ось уже жовтень, а довкола міського стадіону продовжує здійматися кількамісячний чадний туман. Здавалося б, маленькі міські обійстя, де поміститься максимум дві сотки городу і три дерева. Де ж уже стільки того картоплиння чи гілля береться, щоб можна було щовечора два місяці підряд ватру розкладати?! Цікаво, що серед найактивніших «кочегарів» найбільше тих, хто працює чи працював свого часу в медзакладах і не з порожніх балачок бачив наслідки такого паління на людському організмі. Навіть наймолодшим школярам уже відомо, що спалювання відходів – головна причина такого масштабного захворювання людей на онкології. Грішать подібним і інші, здавалося б свідомі, мудрі й привітні містяни. Саме тому скандалити з ними постраждалі сусіди не наважуються, не хочуть «бити горшки». Тож тихенько давлять у собі своє невдоволення й очікують на прихід відповідних контролюючих служб, які вирішать ці питання. Але, виявляється, ті також не надто спішать псувати стосунки з населенням. Робимо експеримент: телефонуємо до еколога, рятувальників та в поліцію, називаємося жителями райцентру, які хочуть поскаржитися на паліїв. Усі чемно відхрестилися від нас й переклали по колу один на одного компетенцію фіксації таких випадків й накладення штрафів. Хоча у Камінь-Каширському РУ ГУ ДСНС України у Волинській області пообіцяли хоча б когось направити на місце події для перевірки (правда, не знаємо, чи від слів перейшли до діла).

Закінчення на 10 стор.

Вдова загиблого Героя пожертвувала 1,5 мільйона гривень на дрони для ЗСУ

Закінчення. Поч. на 1стор.

Цими днями минає рік відтоді, як Володимир Васильович загинув, захищаючи свою Батьківщину від російських загарбників. Обірвав його життя злощасний ворожий осколок. До того чоловік бачив багато смертей своїх побратимів, адже вісім місяців з моменту повномасштабного вторгнення воював на передовій. Він розумів, що здолати ворога буде непросто, та вірив, що Україна переможе. Тож щоразу відважно йшов у бій. А рідні тим часом готували підтримку.

«Поки тато воював, ми знаходили можливості, аби йому та його побратимам допомогти. Серед іншого нам з братомі вдалося відправити хлопцям на передову три автомобілі. Потім ще один віддали на іншу бригаду...», — розповідає син Василь Володмирович.

Допомагати захисникам сім'я загиблого Героя продовжує і тепер. Рідні покійного переконані, що підтримувати Збройні сили України потрібно, щоб не даремною була смерть усіх, хто поліг на полі бою. Так, минулого місяця пан Василь придбав та передав у бригаду, де воює його товариш, «мавіка третього». Вдова Деркача Володимира пані Надія, порадившись із синами, вирішила значну частину коштів із компенсації, яку отримує від держави за загибель чоловіка, також спрямувати на ЗСУ.

«Тато казав: «Що з тих грошей? Хлопцям потрібно допомагати!». Ми поділяємо цю думку. Українських захисників потрібно підтримувати та наближати перемогу», — зауважує Василь Володимирович.

Відтак Надія Деркач із сім'єю віддала півтора мільйона гривень у Благодійний проєкт "Пташки Перемоги" на купівлю дронів для воїнів. Це доброчинна організація, створена у Львові, яка об'єднує соціально відповідальний бізнес, меценатів, благодійників, усіх охочих підтримати українську армію. Таким чином справу свого полеглого чоловіка вона продовжила з надією, що ці засоби будуть корисними у здоланні ворога.

І напередодні Дня захисника та роковин смерті Героя за пожертвувані кошти було придбано аж 50 дронів «камікадзе» і три розвідувальні.

«Цими спецзасобами в числі інших підсилили воїнів 3-ї окремої штурмової, 24-ї та 42-ї окремих механізованих, 80-ї окремої десантно-штурмової бригад, стрілецький батальйон, нацгвардійців, розвідників та штурмовиків. 29 вересня «пташки» полетіли на передову і вже сьогодні, напевне, знищують ворога та його техніку. Сподіваємося, вони збільшать ефективність та точність операцій, а найголовніше дозволять виконувати завдання без ризику для життя наших героїв», — каже Василь Деркач.

Схиляємо голови перед героїзмом полеглого Володимира Деркача та віддаємо належне вчинкові його рідних, які зробили внесок у велику мрію чоловіка, тата про перемогу України.

Тетяна ПРИХОДЬКО.

Відгомін свята

Освітяни Камінь-Каширщини отримали почесні нагороди

Минулого тижня на Камінь-Каширщині вітали людей величної вчительської праці із професійним святом. Урочистості відбулися у багатьох закладах освіти району. У Камені-Каширському вони розпочалися із покладання квітів на Алеї Слави загиблих Героїв, де також до кожного банера, як символ мужності людей, які пролили кров за Батьківщину в боротьбі з ворогами, почепили калину. Світлу пам'ять захисників держави та всіх людей, які загинули від рук окупантів, вшанували хвилиною мовчання.

«Сьогодні багато працівників освіти стоять на захисті України й самовіддано боронять її від рашистів. Інші освітяни також тримають непростий фронт — виховують кращих патріотів рідної країни та здійснюють освітній процес у непростих воєнних умовах. І всупереч усім випробуванням вони показують разом зі своїми вихованцями та учнями високі успіхи, прославляючи рідні заклади освіти на всю Україну. Крім того педагоги вміло поєднують професійну діяльність та виступають надійним щитом наших воїнів у тилу. Тож праця наших вчителів, без сумніву, заслуговує вдячності і нагород», — зауважує керівник управління гуманітарної політики Камінь-Каширської міської ради Сергій Лукашук.

Відтак з нагоди Дня працівників освіти більше сотні педагогів громади отримали подяки та відзнаки різних рівнів. На урочистості у Камені-Каширському нагороди вручали начальниця Камінь-Каширської районної військової адміністрації Ольга Ващук, міський голова Віктор Пась, заступник голови районної ради Сергій Дмитрук, керівник управління гуманітарної політики Сергій Лукашук, голова районного комітету профспілки працівників освіти і науки Людмила Кузьмич. Приєдналася до вітань і народна депутатка України Ірина Констанкевич. Ірина Мирославівна наголосила, що «мужність і патріотизм наших захисників напряму пов'язані і з роботою наших вчителів та викладачів».

Окрім нагород районного, міського рівнів освітяни краю отримали також обласні та міністерські відзнаки. Так, почесною грамотою Волинської обласної державної адміністрації нагородили директорку Камінь-Каширського ліцею №2 Тетяну Митчик.

Міністерство освіти і науки України за гідну працю відзначило грамотою директора Видертського ліцею Станіслава Назарчука, а подякою — вчительку біології та хімії ліцею села Качин Лідію Хоменчук.

З нагоди дня працівників освіти нагороду від Міносвіти отримала і методистка Камінь-Каширського вищого професійного училища Наталія Войтусік.

Тетяна ПРИХОДЬКО.

РАЙОН
Новини : Події : Факти

Купила права "за сало"

Жителька Каменя-Каширського вирішила отримати посвідчення водія без складання відповідних екзаменів. І знайшла, на її думку, безпрограшний варіант, як втілити свій задум.

Для цього панянка передала особисті персональні дані, а також кошти в сумі 10 тисяч гривень особі, яка потому виготовила їй права бажаної категорії. Деякий час новоспечена "водійка" використовувала завідомо підроблене посвідчення. Однак наприкінці квітня поточного року була зупинена працівниками поліції. Під час перевірки документів у правоохоронців виникли підозри, що це фальшивка. Проведена згодом експертиза підтвердила їхній здогад. Порушницю закону оштрафували на 34 тисячі гривень. Водійські іспити жінці все ж доведеться здати.

Олександр ПРИЙМАК.

У керманича мотоцикла не було ні прав, ні шолома, а з рота несло алкоголем

Після опівночі дорогою до Карпилівки поліцейські перепинили молодого жителя Камінь-Каширської громади. Юнак керував мотоциклом без шолома, не мала його і пасажирка хлопця, котру той підвозив додому. Здавалося б, це незначне порушення, однак при детальнішому з'ясуванні обставин події поліцейські виявили ряд інших.

Зокрема, охоронці закону запідозрили водія у вживанні алкогольних напоїв. Як виявилось, він і справді напередодні пив пиво. Однак від проходження огляду відмовився. Також у мотоцикліста не було полісу обов'язкового страхування, а також водійського посвідчення.

Рішенням суду з порушника стягнули 34 тисячі гривень штрафу, а ще судовий збір у розмірі понад 500 гривень.

Іван ВИШИВАНИЙ.

Права треба мати, щоб за кермо сідати

Неповнолітній житель району ризикнув кермувати авто без водійського посвідчення. Правоохоронці розтлумачили хлопцеві, чому так робити не варто.

Між селами Житнівка і Гута-Боровенська юного "водія" зупинили патрульні, які, виявивши факт вчинення останнім правопорушення, повідомили йому про відповідальність за це й склали адміністративний протокол.

Суд же виніс рішення застосувати щодо юнака захід впливу у виді попередження.

Олександр ПРИЙМАК.

Пряма мова

Євген Дикий, науковець, учасник АТО, волонтер:

«Ми настільки переконали себе, що наша перемога неминуча, що у дуже багатьох людей усталилась думка: раз вона неминуча, то я вже не маю нічого для неї робити. Достатньо лише повторювати мантру «вірую в ЗСУ». Наче ЗСУ — це якась містична сила, в яку треба вірувати, причому максимум — свічку за неї ставити. Вона звідкись узялась і приречена на перемогу. Наче це не абсолютно звичайні наші люди, яких висмикнули з нормального життя. За винятком деяких професійних військових, вони не мають ніякої бойової підготовки, а здобувають її вже в бою.

Ми прийшли до переконання, що переможемо, на торішній весняній хвилі, коли всі були зібрані, коли все живе щось робило для фронту. Але до перемоги над росією ще дуже далеко. Більше того, треба прийняти сумну річ: війна затягується. Росіяни намагаються розкрутити її сценарій на два-три роки, бо певні, що час працюватиме на них. Якщо вони запустять свій оборонпром, який поки що паралізований санкціями (а йдеться про місяці), то так і буде. Тому нам треба переламати парадигму про те, що ось-ось — і дочекаємося перемоги. По-перше, не «ось-ось». А по-друге, треба не чекати, а пахати всім на цю перемогу. Треба всім зібратися, як це було торік навесні. Інакше не витягнемо».

Загадкова доля повстанця Михайла Маковецького «Сулими»

Михайло Маковецький - типовий представник українського визвольного руху на Поліссі. Він пройшов тривалий і складний шлях від зв'язкового УПА в 1942 р. до провідника ОУН Ратнівського району на початку 1950-х. Його драматична доля яскраво показує, наскільки жорстокою була боротьба проти сталінської влади та які складні випробування доводилося долати українським повстанцям.

В архіві референта СБ ОУН Ковельщини Андрія Михалевича «Коса» збереглася коротка автобіографія «Сулими».

«Я, Маковецький Михалко Павлович – Сулима, народився 1921 р. в селі Хотешові Ратнівського району Волинської області (у 40-х – 50-х рр. XX ст. села північно-західної частини Камінь-Каширщини входили до складу Ратнівського району – Авт.). Від 1928 р. почав ходити до школи в село Хотешово, де закінчив 4 класи НСШ. По закінченні школи працював на господарці при батькові, до жодних організацій не належав. В 1942 р. пов'язався з організацією ОУН і працював на зв'язку. В 1943 р. проходив 3-денний політичний вишкіл і одномісячний військовий вишкіл. Під час переходу фронту зостався зловлений большевиками, які про мене нічого не знали. Відправили в Іркутську область, там нас формерували і військово школили. По деякому часі нас перевезли до Рязанська – Шумський район село Юхта, де був на сержантському вишколі і звідтам утік, та зі мною ще 7 хлопців. По дорозі був три рази задержаний большевиками, і по кожному разі вдалося втекти, при третій втечі я зостався легко ранений у ліву ногу. По дорозі додому на терені Рівненської області зустрівся з повстанцями, які мене по зв'язку відправили в свої терени. По прибутті в свої терени я пішов в своє село, щоб зобачитися зі своєю родиною, в тім часі наскочили на мою хату большевики і зловили мене четвертий раз, але в тому часі надійшла наша (повстанська) поміч і мене відобрали від большевиків при тяжкому раненні в голову – вибито 7 зубів, перебитий язик і перебита нижня щелепа. Після вилікування в шпиталі УПА був у почоті пров. Токаря. В 1946 р. мали бій з большевиками на Забрідських хуторах, де я зостався ранений у праву ногу.

Після того, коли Токар відійшов з терену, я був перестрашений чисткою – здезертирував і ходив самопасом 6 місяців. В тому часі, себто 10.05.1947 р., зостався четвертий раз ранений у праву ногу. Ранений перебував сам на Хотешівському хуторі, маючи контакт лише з Романом. В осені 1947 р. мене забрав Роман на свій кущ... Родина зосталась вивезена на Сибір, господарка зліквідована, а сестри, які до цього часу ховалися, спіймані большевиками і суджені по 10 років. Слава Україні!

Дня 20.09.1948 р. Маковецький Михайло – Сулима»

Михайло Маковецький

Значно більше інформації про Михайла Маковецького є в його двотомній архівно-кримінальній справі, яка зберігається в Галузевому Державному архіві СБУ, а також у свідченнях повстанців, які в різний час із ним воювали. «Сулима» згадував, що влітку 1942 р. його покликав до себе житель с. Хотешово (нині с. Хотешів), районний провідник ОУН Ратнівщини Петро Маковецький на псевдо «Вовчок», і після нетривалої розмови запропонував вступити в ОУН. Михайло погодився і почав виконувати обов'язки зв'язкового між ним та кущовим провідником ОУН у селі Річиця «Соколом». Через три місяці, коли районним провідником ОУН став «Бурлай», Маковецькому доручили іншу лінію зв'язку між селами Хотешово і Підсинівка. Після навчання на триденних політичних курсах у лютому 1943 р. переведений у розпорядження районного шефа зв'язку «Золотого». Забезпечував зв'язок на лініях Хотешово – Борки, Підсинівка, Острівок, Черче і Забріддя. У грудні 1943 р. пройшов вишкіл на місячних військових курсах. Цього разу займалися тільки військовою підготовкою – вивчали зброю всіх видів, стройову, вартову службу, топографію і тактику. Після закінчення курсів до повстанців приїхали командири, серед яких був курінний «Назар», і прийняли заліки. У той час Маковецькому не довелося брати участі в боях. Лише одного разу сотня «Вовчка», у якій він перебував, несподівано в лісі зіткнулася з червоними партизанами. Але оскільки ніхто стріляти не почав, то розійшлися мирно.

У березні 1944 р. на Волинське Полісся прийшли радянські війська і незабаром лінія фронту стабілізувалася по річках Прип'ять і Вижівка. Українські націоналісти зменшили свою активність і перейшли в глибоке підпілля. Михайло повернувся додому до батьків і вже у квітні був спійманий під час облави та мобілізований у радянську армію. Службу проходив у 103-у запасному полку біля міста Муром, а потім в Рязанській області. Там зустрів земляків із Хотешова, із якими разом вирішили втікати додому. Пізніше на питання слідчих МГБ про мотиви дезертирства Маковецький відповідав, що не хотів захищати радянську владу та загинути на фронті. Але це, певно, не єдина причина. Адже відомо, що солдатів тилових частин під час війни просто морили голодом. Так командування не лише економило продукти, а й заохочувало бійців проситися на фронт.

Після багатьох пригод і поранення Михайлові вдалося добратися до Рівненської області, де він зустрівся із повстанцями. Вони переправили його на Волинь і в грудні 1943 р. на хуторі Підборочча Черченської сільради Маковецький приєднався до сотні «Галайди». Командир вручив йому гвинтівку й присвоїв псевдо «Сулима». Пізніше він також використовував псевдо «Міша». Через кілька днів сотня перебазувалася у хотешівський ліс. Частина вояків залишилась у лісі, а решта пішла в село за продуктами. До них приєднався Михайло, щоб із дозволу «Галайди» побачити рідних. Коли зайшов до хати, то відразу ж був схоплений і роззброєний оперативною групою НКВД, яка перебувала в засідці. Михайлові зв'язали руки й почали допит. Тим часом повстанці назбирали продуктів і підійшли до його хати. Вартові відкрили по них вогонь. Розпочався бій, у якому повстанці мали чисельну перевагу. Працівники НКВД почали відступати і один з них вистрілив із автомата «Сулимі» в обличчя. Куля пройшла через нижню і верхню щелепи, вибила зуби й пробила язик. Повстанці забрали пораненого товариша й повернулися на черченські хутори.

Дещо по-іншому про ці події під час суду в 1952 р. згадував житель с. Хотешово Іван Придатко: «У 1944 р. я входив у групу громадського порядку. Восени цього року наша група отримала завдання влаштувати засідку біля будинку, де жили батьки підсудного Маковецького. У цій засідці я також брав участь. Я бачив, як батько підсудного ходив біля будинку. Я вирішив, що в хаті знаходяться бандити, і, щоб їх не захопили зненацька, їх охороняв його батько. Після цього ми вийшли із засади і кинулися в будинок. Коли я зайшов у кімнату, то Маковецький сидів за столом і їв. Ми зв'язали підсудного, але якимось чином його сестра вискочила із хати, повідомила бандитам і не встигли ми зв'язати Маковецького, як на нас налетіли бандити. Ми почали відступати і захопили арештованого із собою. Почалася перестрілка. У мене відмовив кулемет і я разом із командиром нашої групи відійшов. Бандити поранили одного із наших бійців, а другого захопили в полон і повісили. Підсудного Маковецького у нас відбили».

Михайло п'ять місяців лікувався у повстанському шпиталі, який часто переїжджав з одного місця на інше, коли виникала загроза під час операцій НКВД. Тим часом у бою загинув командир «Галайда», його сотня була розділена на дві окремі групи. Боївка, до якої повернувся Маковецький, перейшла в підпорядкування керівника Кобринського надрайонного проводу ОУН Івана Короліка «Токаря». Також доводилося часто супроводжувати районного провідника ОУН Ратнівщини «Євгена» (Михайло Березовський). Боївка займалася переважно забезпеченням зв'язку між підрозділами УПА і заготівлею продуктів. Наприкінці 1945 р. «Токар» перейшов у іншу місцевість, а Михайло повернувся в Хотешово й переховувався у Михайла Сидорука, який був зв'язаний із повстанцями. У травні 1946 р. приєднався до боївки «Євгена». Отримав від нього доручення розкопати схованки з продуктами, які зробив «Токар», Михайло про них знав. Разом із «Вишнею» відкопали продукти, зіпсовані викинули, а ті, що збереглися, перенесли у забрідський ліс.

Через кілька днів «Євген» дав команду всім членам боївки йти на молитву в забрідську церкву. Коли йшли до села, на повстанців несподівано напала оперативно-військова група МГБ. Під час бою Маковецький отримав поранення правої ноги, але дійшов сам до Хотешова, де знову переховувався і лікувався в Михайла Сидорука. В останні дні травня до Маковецького прийшов односельчанин Адам Антонюк «Роман» і забрав його у боївку «Євгена». У червні «Роман» послав Михайла разом із «Ясеном» у Хотешово збирати гроші з населення. Але Маковецький це доручення не виконав і знову почав ховатися, як від повстанців, так і від радянської влади. Він підозрював, що «Євген» йому не довіряє і що його можуть убити повстанці. Проте виходити з повинною Михайло теж не збирався, бо хотів продовжувати боротьбу за самостійну Україну і ненавидів радянську владу, особливо після того, як його рідних вивезли на Сибір.

Наприкінці квітня 1947 р. Степан Маковецький повідомив Михайла, що з ним хоче зустрітися «Роман», уже командир кущової боївки ОУН. «Сулима» боявся, що «Роман» розстріляє його за дезертирство, але Степан запевнив, що цього не станеться. Зустріч відбулася на хотешівському хуторі Заріччя. «Роман» детально про все розпитав і сказав: «Убивати тебе не будемо, але в своє виправдання ти маєш убити когось із представників радянської влади. У цьому тобі має допомогти Сидорук Михайло, який підозрюється у зв'язках із МГБ».

«Сулима» на це охоче погодився. Через кілька днів Сидорук дізнався, що голова Хотешівської сільради Остап Маковецький, старший винищувальної групи Григорій Парфесюк і дільничний уповноважений міліції Адам Сидорук поїхали підводою на хотешівський хутір Котуш, звідки через декілька годин повертатимуться назад. Щоб їх убити, повстанці влаштували засідку в лісі між Котушем і Хотешово. Коли активісти на дорозі порівнялися із засідкою, по них було відкрито вогонь.

Згадує Григорій Парфесюк: «Я був поранений при наступних обставинах: я разом із головою сільради і дільничним їхали з х. Котуш у с. Хотешово і несподівано були обстріляні в лісі із засади. Внаслідок цього обстрілу я був поранений в ногу, а голова сільради Маковецький у бік і вбитий кінь, на якому ми їздили. Незважаючи на поранення, ми з Маковецьким втекли від бандитів ОУН, користуючись темнотою. В лікарні в м. Ратне я лікував поранення 8 чи 10 днів».

«Сулима» дуже жалкував, що не вдалося вбити радянських активістів, а через кілька днів і сам був важко поранений, цього разу в ліву ногу, коли повертався з хутора Порховець і попав під обстріл підрозділу МГБ. З великими труднощами добрався до хати Мойсея Короліка, який конем відвіз його до Степана Маковецького. В лісі, за два кілометри від його хати, переховувався і лікувався. Степан забезпечував продуктами харчування і спиртним, яке йшло переважно на промивання рани. У цьому лісі «Сулима» ховався до жовтня 1947 р., коли органи МГБ арештували Степана. Потім зустрівся із хуторянином Володимиром Куциком, зв'язковим та інформатором «Романа». Так Михайло ввійшов до боївки «Романа». Оскільки через поранення ще не міг як слід ходити, то переховувався в лісі, а повстанці забезпечували його продуктами.

У листопаді разом із «Романом» облаштували схрон біля с. Самари, де й перебували до весни 1948 р. У цей час повстанці збирали інформацію по навколишніх селах та поширювали націоналістичні листівки. Одного разу, ще на початку січня, пішли на х. Котуш і викликали з хати Пилипа Коваля під приводом показати дорогу на с. Самари. Відвівши кілька метрів від хати, «Роман» розстріляв його за зв'язок із органами МГБ та виступи проти повстанців. Із весни 1948 р. боївка «Романа» оперувала на хуторах та навколишніх лісах біля сіл Хотешово, Борки та Черче. У травні члени боївки за наказом «Романа» на х. Задовга Борківської сільради забрали тисячу крб. у Максима Коваля, а потім його розстріляли.

У серпні 1948 р. «Роман» вирішив спалити колгосп ім. Леніна в с. Черче. Спочатку житель села Дорофій Козак розвідав обстановку й повідомив повстанцям, що в селі ні військових, ні співробітників МГБ немає. 17 серпня група повстанців із шести чоловік та двох жителів Черче ввечері рушила до колгоспного току й відкрила вогонь по стрибках, які його охороняли. Бійці винищувальної групи зробили кілька пострілів у відповідь і кинулися втікати. На «Сулиму» вибігло два переляканих бійці, та він не хотів їх убивати й тому лише вдарив одного прикладом автомата по спині, й вони побігли далі.

Свідчення Фотія Мульшана: «У 1948 р. я працював бригадиром в колгоспі с. Черче і під час обмолоту хліба, в серпні 1948 р., я разом із дільничним уповноваженим райвідділу міліції Степанюком Миколою і групою колгоспників знаходились біля молотильного току, щоб не допустити пожежі. Біля 11 год. ночі учасники банди ОУН відкрили по нас кулеметний вогонь, але ми залягли в канаву і відкрили вогонь у відповідь. Однак бандити ОУН почали заходити нам у тил і тоді ми відступили від току. В цей час бандити ОУН підпалили скирти необмолоченого колгоспного хліба, а також ферму. Уповноважений міністерства заготівель Заховайко Григорій побіг гасити пожежу. Я побіг за ним, але побачив, що Заховайко стоїть на колінах, схопившись за плече, а перед ним стоять 5 озброєних бандитів ОУН. Бандити побачили мене і наказали кинути гвинтівку, але я дуже злякався і не знав, що робити. Один бандит підбіг до мене, забрав гвинтівку, а також забрав гвинтівку у Заховайка і вони пішли. Внаслідок нападу бандитів ОУН на колгосп у серпні 1948 р. згоріло приблизно 700-800 копиць необмолоченого хліба, складеного в скирти, а також ферма. Поранили Заховайка і забрали у нас гвинтівки».

Через три дні надрайонний провідник «Кос» призначив «Романа» керівником Ратнівського районного проводу ОУН. Боївка «Романа» намагалася активно протидіяти насильницькій колективізації, яку проводила сталінська влада. Про це, зокрема, свідчить витяг із довідки Ратнівського райвідділу МГБ:

20.03.1948 р. в с. Хотешово важко поранений голова Хотешівської с/р Юхимець Володимир Трохимович.

22.05.1948 р. в с. Черче бандитами ОУН був убитий колгоспник Королік Пантелій Якович.

23.05.1948 р. в с. Борки, х. Задовга, вбитий Коваль Максим Якович.

18.06.1948 р. в с. Хотешово спалений хлів рахівника колгоспу Короліка Семена Івановича.

6.07.1948 р. в с. Хотешово поранений голова сільради Свистун Іван Федорович.

17.08.1948 р. в с. Черче учасниками банди ОУН «Романа» здійснено збройний напад на колгосп ім. Леніна, в результаті якого спалені колгоспні скирти сіна і необмолоченого хліба, поранений агент уповмінзагу Заховайко Григорій.

13.09.1948 р. в с. Хотешово х. Вировище вбитий колгоспник колгоспу ім. Будьонного Рудчик Федір Петрович.

26.09.1948 р. в с. Борки здійснено збройний напад на колгосп, внаслідок чого спалена контора колгоспу і будинок з надвірними будівлями бригадира колгоспу.

10.10.1948 р. в с. Хотешово був забраний Куниця Михайло Сергійович, доля якого до цього часу невідома.

18.10.1948 р. в с. Хотешово, х. Веровище, вбиті громадяни Коваль Лазар Якович і його жінка Коваль Ірина Яківна.

25.10.1948 р. в с. Черче підпалений будинок колгоспника Ліпіча Порфирія Васильовича.

Микола МИХАЛЕВИЧ,
завідувач Кортеліського історичного музею.

(Продовження читайте у наступному номері)

Нашестя лисиць: чи загрожує нам епідемія сказу

Через обмеження, які діють на території прикордонного району в умовах воєнного стану, вже другий рік немає змоги ані здійснювати методичний контроль чисельності популяцій диких звірів, ані проводити їх імунізацію. Тож за останній період суттєво збільшилась кількість особин виду рудої лисиці, який є основним джерелом вірусу сказу. Голод змушує їх все сміливіше навідуватись у людські двори, що становить серйозну загрозу для свійських тварин і навіть для людей.

У наших поліських селах, особливо Сошиченської громади, фермерам все частіше дошкуляють лисиці, популяція яких за останні два роки дещо зросла. Адже у період воєнного стану їх чисельність не контролювалася шляхом санітарного відстрілу. Найбільше потерпають ті господарі, які проживають на околицях населених пунктів. Хоча, кажуть селяни, такі походеньки звірини нікого уже не дивують, давно звикли до цього. Не обходиться й року, щоб шуляк або лисиця не знищували частину виводку курей. А масові вбивства птиці чи дрібних свійських тварин свого часу приписували навіть містичній чупакабрі. Цього року клопоту завдавали навіть лелеки, які вправно виловлювали курчат та індичат. Тож поліщуки почали вдаватися до хитрощів, аби мінімізувати втрати: то натягують над двором сітку згори, то ставлять додаткові огорожі. Але хижаки теж стали модернізованішими – пристосовуються до обновок-обмежувачів й, зрештою, знаходять шпарину, через яку можна залізти. Звір все впевненіше підходить до людських осель, просто на очах господарів. Впродовж вересня, наприклад, лисиць масово почали помічати навіть у центрі Луцька, що аномально для такого міста. Адже голод – не тітка: пиріжків не принесе. На щастя, обійшлося без нападів звірів на людей.

«Популяція лисиці дійсно зросла й у нашому районі. Однак ситуація, насправді, поки що не є критичною. Те, що рудошерсті сміливо тепер розгулюють вулицями населених пунктів, не є якоюсь особливістю. У Польщі, наприклад, українці часто могли спостерігати навіть у містах цілі зграї кабанів чи оленів. Пригадаймо, що колись було рідкістю побачити плазуна біля людського двора. Тепер же вони заповзають навіть до хат, часом помічаємо вужів на територіях закладів у райцентрі. Світ змінюється. Інша річ, що саме лисиці найчастіше є розносщиками сказу. Тож їхні візити небажані, насамперед, з цієї причини. Особливо зважаючи на те, що на початку 2023-го на Камінь-Каширщині було зафіксовано три випадки цього захворювання – один в лисиці та два у домашніх улюбленців. Проте відтоді інфікованих тварин не було виявлено на наших теренах. Натомість на усій території Волині за цей рік зареєстрували понад 30 випадків сказу. Половина з них – у Луцькому районі. Тому саме там із середини вересня вже розпочали імунізацію диких тварин. Колись її здійснювали шляхом розкидання спеціальних брикетів із літаків. Зараз авіація у повітряному просторі області заборонена. Тож вакцину розкладають вручну. Приманка розрахована на вовків, лисиць, єнотовидних собак. На Камінь-Каширщині же такі заходи не проводять взагалі, як і, власне, санітарний відстріл (який, між іншим, не те саме, що й полювання, він наразі не заборонений та в певних регіонах досі здійснюється). Адже ми знаходимось у прикордонній зоні, де нині з відомих усім причин відвідувати ліси та виконувати відповідну роботу не можна. А імунізація повинна мати системний підхід, на один квадратний кілометр має потрапити 25 принад: кинути кілька брикетів точково деінде жодного результату не дасть. Та й дозвіл на це повинна надати обласна військова адміністрація», - пояснює головний спеціаліст відділу безпечності харчових продуктів та ветеринарної медицини Камінь-Каширського районного управління ГУ ДПСС у Волинській області Володимир Макарчук.

З його слів, остання повноцінна пероральна вакцинація звірів у нашому районі проводилася у 2021 році. Відтоді відсоток захворювання тварин на сказ саме на Камінь-Каширщині не зріс. Адже останнім часом у нас щороку фіксували по 2-3 випадки. Тож панікувати не потрібно. Але варто попередити можливі катастрофічні наслідки й завчасно вжити хоча б тих заходів, які дозволено на наших територіях в умовах війни. Це, зокрема, імунізувати домашніх тварин. Відповідну послугу безкоштовно надають у кожній лікарні ветеринарної медицини, інколи фахівці здійснюють планові виїзди у села. А ще не треба нехтувати укусами будь-яких тварин й одразу звертатися за допомогою в медзаклад, повідомляти також у відповідні служби про підозрілу поведінку своїх улюбленців. Тільки свідомий підхід кожного з нас до цієї справи допоможе запобігти критичній ситуації.

Іванна ГАЙДУЧИК.

Щедрий ліс

Бюджети громад поповнилися майже мільйоном гривень за збір лісових ресурсів

КАМІНЬ-КАШИРСЬКА ГРОМАДА ЗА ЦИМ ПОКАЗНИКОМ НА ДРУГОМУ МІСЦІ ПІСЛЯ МАНЕВИЦЬКОЇ

До місцевих бюджетів міської, селищних і сільських рад надійшло понад 948 тисяч гривень рентної плати за спеціальне використання лісових ресурсів. Йдеться про заготівлю сировини, серед якої левова частина — ягоди чорниці.

Зокрема, казна Маневицької громади поповнилась на 232 тисячі 300 гривень, Камінь-Каширська отримала 230 тисяч 600 гривень, Сошичненська — 221. До бюджету Любешівської ТГ надійшло 144 тисячі 500 гривень, Прилісненської — 119 тисяч 600 гривень.

Як поінформували в районній військовій адміністрації, ці дані проміжні. Сезон чорниці завершений, але триває збір іншої ягідної продукції та грибів. Нагадаємо, що заготівлю дарів природи для потреб комерційної та виробничої діяльності проводять на підставі спеціального дозволу — лісового квитка, тільки в межах відведених ділянок лісу та виділеного ліміту. З огляду на дію правового режиму воєнного стану, цей процес проходить лише на визначених територіях. Тож, аби отримати додаткові надходження, органи місцевого самоврядування повинні дбати про легальний хід заготівлі.

До слова, протягом січня–вересня 2023 року до районної профільної комісії звернулися 44 суб'єкти господарювання із заявками на виділення лімітів.

Підготувала Леся МІНІБАЄВА.

ДОЛУЧАЙТЕСЯ ДО ВСЕУКРАЇНСЬКОГО УРОКУ ЄДНОСТІ

Завтра, 6 жовтня, о 12:00 національний проєкт з медіаграмотності «Фільтр» Міністерства культури та інформаційної політики та Суспільне Мовлення проведуть Всеукраїнський урок єдності для школярів 5-11 класів, їхніх батьків та вчителів. Урок транслюватиметься на телеканалі Суспільне Культура та на YouTube-каналі Перший 6 жовтня о 12:00, а також 13 жовтня о 9:30 у повторі.

16 лютого 2022 року Фільтр вперше ініціював Всеукраїнський урок з медіаграмотності, до якого долучилася вся країна. Виклики, з якими ми зіштовхнулися вже за лічені дні, показали, що єдність — запорука нашої боротьби. Вміння не вестися на маніпуляції та протидіяти дезінформації допомагають зберегти єдність.

Тож 6 жовтня Фільтр разом за підтримки партнерів уже вдруге організовує Всеукраїнський урок, присвячений медіаграмотності. Глядачі дізнаються, як протидіяти соціальним стереотипам, хто такі боти та тролі, як розумно споживати інформацію та не вестися на маніпуляції. Також організатори підготували сюрприз для школярів старших класів, про який оголосять під час уроку.

Тривалість онлайн-уроку — 30 хвилин, тож вчителі матимуть ще 15 хвилин для обговорення прослуханого матеріалу.

Організовуйте перегляд уроку у своїх школах та долучайтеся до трансляції разом зі своїми близькими.

kamadm.gov.ua

Україна

Новини • Події • Факти

В Україні почали виплачувати гроші за «здачу» корупціонерів

Український суд вперше ухвалив рішення щодо виплати винагороди викривачу корупції. Людина, яка «здала» корупціонера, отримає понад 13 млн грн.

Про рішення Вищого антикорупційного суду повідомило Національне агентство з питань запобігання корупції.

Йдеться про затвердження угоди про визнання винуватості, яку укладено між прокурором САП та колишнім першим заступником начальника київської податкової служби. Тут зазначається і про виплату винагороди викривачу, яка становить 13 млн 299 тис. 950 грн, що є першим позитивним рішенням.

У повідомленні зазначено, що це без перебільшення історична подія, яка фундаментально закріплює формування культури викривання в Україні й стимулює викривачів повідомляти про факти корупції, які їм вдалося зафіксувати.

Як зазначається, викривачу за законодавством винагорода виплачуватиметься коштом Державного бюджету України органами державного казначейства за процедурою безспірного списання.

За даними соціологічного опитування Info Sapiens, українці вважають корупцію найбільшою проблемою після війни та руйнувань.

Зарплати і пенсії перерахують, але не цьогоріч

В уряді заговорили про нові розміри мінімальної зарплати, навіть дали прогноз на найближчі три роки.

Так, згідно з розрахунками Міністерства фінансів, розісланими для орієнтиру органам місцевої влади, мінімальну зарплату наступного року підвищать у два етапи: з січня вона становитиме 7100 грн, а з липня — 8000 грн. Потім із січня 2025-го цей показник має підрости до 8370 грн, а з січня 2026-го — до 8956 грн.

Потрібна підтримка

За даними Мінсоцполітики, від початку повномасштабної війни число українців з інвалідністю зросло на 300 тисяч і тепер становить три мільйони осіб.

Глава відомства О. Жолнович констатувала, що держава потребує більше фахівців із реабілітації, різних центрів і відділень, але коштів на це майже не залишається через потреби оборони, тому важлива підтримка міжнародних партнерів.

Деолігархізація почекає

Наповнення реєстру олігархів почнеться після закінчення війни.

Зі слів глави Мін'юсту Д. Малюськи, Венеційська комісія зауважила, що це нині «не на часі», отож уряд і вніс зміни до Плану деолігархізації. «Шкода, звісно, але в принципі у теперішніх умовах це не критично і, можливо, правильно», — підсумував міністр. Утім, за його словами, пауза з реєстром не скасовує застосування інших інструментів: кримінальні провадження — в активній стадії, повноваження Антимонопольного комітету збільшені, антикорупційні інструменти відновлюються тощо.

Ціни на цукор знизилися на 20%

У вересні-грудні ціни на цукор зазвичай знижуються. Зокрема, так сталося і цього року після старту цукроваріння.

За словами директора НПЦ «Цукробурякового виробництва», члена Комітету АПК при Торгово-промисловій палаті України Олександра Коротинського, ціна в середині серпня з підприємства становила 32 грн/кг. А ось сьогодні, коли запустилися 15 заводів, вартість "білого золота" опустилася до 27 грн/кг. Заводи не притримують продукцію й реалізують її, насичуючи внутрішній ринок, що призвело до зниження ціни цукру на 20%.

Будемо з хлібом

Станом на кінець вересня українські аграрії намолотили 41,7 млн тонн нового врожаю: 30,5 млн тонн зернових та 11,2 млн тонн олійних культур.

Збір зернових та зернобобових культур проведено на площі 6 972 тис. га при врожайності 43,7 ц/га, з яких:

пшениці обмолочено 4 693 тис. га (врожайність — 47,3 ц/га), намолочено 22 204 тис. тонн;

ячменю обмолочено 1 504 тис. га (врожайність — 39,0 ц/га), намолочено 5 863 тис. тонн;

гороху обмолочено 154,4 тис. га (врожайність — 25,7 ц/га), намолочено 396,8 тис. тонн;

кукурудзи обмолочено 146,5 тис. га (врожайність — 54,2 ц/га), намолочено 793,2 тис. тонн;

гречки обмолочено 109,4 тис. га (врожайність — 14,4 ц/га), намолочено 157,8 тис. тонн;

проса обмолочено 64,2 тис. га (врожайність — 21,8 ц/га), намолочено 139,9 тис. тонн;

інших зернових та зернобобових культур обмолочено 300 тис. га, намолочено 912,5 тис. тонн.

Підготовлено за повідомленнями інтернет ресурсів: *silskivisti, agro-business, vsviti.com.ua, bizagro*

Бережемо спадщину предків

У піснях – жива українська душа

Учасниці колективу "Юність" із села Бузаки досліджують і зберігають для наступних поколінь багатство національних традицій, відроджують старовинні пісні, надаючи кожній сучасного звучання. У новому й досить оригінальному представленні вони набувають цікавої естетики, цілковито інакшого емоційного забарвлення, що дуже подобається слухачам, зокрема, ровесникам дівчат, які пов'язали свою творчість з коренями українського народу, знаходять натхнення в розмаїтті фольклорної спадщини, звертаються до душі рідної землі, голосу предків.

Саме тому виступи "Юності" щоразу нагадують театралізоване дійство, де оживають легенди, міфи, обряди, звичаї наших пращурів. Зі сцени, на лоні природи, або часто навіть імпровізованого майданчику посеред живої вулиці, молоді бузаківчанки розповідають глядачам історії, котрі мають глибокий символічний зміст, відтворюють призабуті народні мотиви. Це справжня подорож у часі, яка захоплює й зачаровує, юність, що не боїться бути собою, Україна, котра живе в серцях її дочок.

Чудовим прикладом вдалого і красивого мистецького самовираження колективу став обряд святкування Купала, який його учасниці представили цьогоріч загалу, максимально правдоподібно зігравши сцену купальської містерії. Юнки заквітчали голови вінками, вбралися у білі сукні, помережані червоним вишиванням (біле і червоне – кольори слов'янського кумира Купала – *Авт.*) та водили хороводи довкола вогнища, наслідуючи звичаї язичницького минулого: співали пісень, замовляли доброї долі, судженого. Потому вони також скупалися в річковій воді, нагадавши сучасникам, що цей обряд символізував для пращурів українців.

– Хоча в репертуарі "Юності" переважають народні пісні, проте наш колектив не є винятково фольклорним, адже ми не цураємося виконувати і щось модерне. Коли ж говорити про автентичні композиції, то вони для нас особливі тим, що це щось унікальне, надбання народу, яке не повинне зникнути, безслідно розчинитися в сьогоденні. Тож разом із учасницями колективу стараємося їх популяризувати, бо сьогоднішня молодь забуває власну культуру, віддаючи перевагу іноземному, не завжди якісному продукту, наслідуючи чужий культурний код. Змінюємо структуру пісень, мелодику, підносимо так, аби минувшина зазвучала сучасно, молодіжно, круто. І завдяки цьому знаходимо ключ до сердець людей. Нині колектив складається з 18 учасниць і всі ми – наче велика, творча родина: разом генеруємо ідеї, плануємо номери, відшукуємо давні наспіви, живемо тим, що любимо. Наше мистецтво – це свіжа барва серед однотипності. Воно здатне підіймати настрій, заряджати позитивом, виконує важливу просвітницьку місію, – розповідає художня керівниця "Юності" Карина Салюк.

А ще бузаківські дівчата проявляють себе як благодійниці, доєднуються до різноманітних волонтерських ініціатив, зборів, виступають на доброчинних концертах. Співаючи, вони разом із тим сприяють підтримці воїнів, які боронять Україну, розраджують зранені душі, лікують піснею рани, що залишає на них війна.

Олександр ПРИЙМАК, фото Андрія КУНИЦЬКОГО.

Милосердя

Дбають про бідних, хворих та вразливих...

Члени громади церкви євангельських християн-баптистів у Великій Глуші не можуть залишитися осторонь чужої біди, тож регулярно простягують руку допомоги тим, хто її потребує. Минулої неділі у приміщенні місцевого клубу представники релігійної організації влаштували концерт для жителів села, а затим кожному із присутніх вручили продуктові набори.

Як повідомив пастор ЄХБ Микола Хлистік, цього разу підтримати церкву зголосилися благодійники з Німеччини. Завдяки сприянню та співпраці із закордонними партнерськими організаціями вдалося закупити продукти для малозабезпечених великоглушанців, вдів та родин військовослужбовців. З початку повномасштабних бойових дій, баптисти опікуються переселенцями, що прибули в село з тимчасово окупованих територій України, забезпечують останніх житлом та їжею. Щомісяця, за словами Миколи Хлистіка, прихожани церкви відвідують українських захисників, які боронять державу на східному напрямку фронту. Нещодавно релігійна організація налагодила співпрацю з товариством "Зеленого хреста", що надає фінансову підтримку для благодійних цілей.

Леся МІНІБАЄВА.

Разом – сильні!

Більше 30 тисяч гривень для ЗСУ наярмаркували школярі

Проведення благодійних ярмарків у ліцеї №1 міста Каменя-Каширського — традиція, що з'явилася, відколи Україна здобула незалежність. Закликаючи учнів робити добрі справи, їхні наставники започаткували ідею продажу домашньої випічки, а зароблені в такий спосіб кошти традиційно спрямовують на благодійні цілі.

Як зазначають педагоги закладу освіти, завдяки активним школярам та, безумовно, участі їхніх батьків, котрі радо пристають на волонтерську пропозицію та охоче виготовляють продукцію для ярмаркування, задум здійснити вдається на славу. Торти, пироги, тістечка, печиво, вафлі, бутерброди та навіть кава — чого тільки не було цього разу на столах! Домашні смаколики залюбки розкуповували не лише діти, але й батьки та вчителі.

— Діти, долучаючись до таких заходів, відчувають, що роблять щось потрібне і корисне, формують у собі активну громадянську позицію людей, небайдужих до потреб та проблем інших, — розповіла заступниця директорки ліцею з виховної роботи Наталія Томюк. — Зазвичай до Дня працівників освіти школярі презентують вчителям квіти. Втім цьогоріч педагоги наполегливо рекомендували вихованцям полишити свої наміри, адже у воєнний час необхідно усіляко і всіма силами сприяти армії. Тож за бажанням учні могли донатити нашим захисникам у благодійну скриньку. За підсумками "солодкого" продажу вдалося досягнути 30-ти тисяч гривень. Усю суму спрямуємо адресно в розпорядження 51-го Камінь-Каширського батальйону" сотки", — зазначила Наталія Георгіївна.

До слова, попередній шкільний ярмарок зібрав 60 тисяч гривень. Ці кошти передали на потреби бригади ЗСУ, де несе службу випускник ліцею №1 Тарас Зінчук.

Подібні заходи відбулися й у інших освітніх закладах громади. У Полицях, наприклад, організували благодійний концерт, художню виставку та солодкий ярмарок, під час яких зібрали 28 тисяч гривень. Їх докладуть до суми на придбання авто для 79-ої бригади, у якій служив їхній односельчанин Олександр Оліферчук. А у Підцир'ї наярмаркували майже 9 тисяч гривень, до них додадуть ще окремий доброчинний внесок від працівників ліцею й сформують за ці кошти посилки для батьків учнів, які знаходяться на передовій. А таких наразі одинадцять.

Леся МІНІБАЄВА.

Бізнес на квітах і овочах має перспективу

Жителька Каменя-Каширського Надія Бусько на кількох сотках присадибної ділянки вирощує овочі та ягоди не лише звичні для Полісся, а й регіонів із сухим та жарким кліматом. А ще барвисті квіти, серед яких, для прикладу, 15 сортів жоржин та до 30 хризантем.

Жінка сіє, садить, вирощує, збирає врожай та отримує від цього, крім задоволення, дорогоцінного досвіду, також дохід. Поки що він радше символічний, бо доводиться чимало вкладати у розвиток. Але, щоб розвинути свою мікро-справу, вона навіть звільнилася з роботи та почала вести свій інстаблог і профіль у Facebook.

«Я з дитинства любила рослини. Коли йшла до школи, батьки мене свідомо виряджали набагато раніше,

щоб встигла доплентатися, бо знали, що на своєму шляху не омину квітів, кущів, які привернуть мою увагу. Завжди приносила додому повні кишені якогось насіння, яке потім знаходило місце у моєму квітнику», — розповідає пані Надія про свою пристрасть.

Каже, коли випала можливість зайнятися вирощуванням різних рослин, то отримала підтримку від чоловіка. Потрібну інформацію почала черпати з Інтернету. У соціальних мережах знайомилася з іншими агровиробниками й обмінювалася з ними досвідом. Започаткувала інстаблог і присвятила цьому свій профіль у Facebook. Там своїм підписникам розказує і показує, як облаштовує сад і город, з якими культурами найкраще «потоваришувала» та з якими збирається заробляти.

«Робота на землі важка і, як в нас багато хто переконується, не завжди вигідна. Але

Надія Бусько мріє, щоб гібіскус із її саду зацвів у відновленому Херсоні

зробити бізнес на рослинах реально. Для цього, вважаю, потрібно просто визначитися, з якими з них хотілося б працювати», — зазначає Надія Бусько.

А тому на городі господині чого тільки не знайдеш. В окремій тепличці вона висадила і сформувала понад 60 кущиків огірків. У іншій теплиці височіють помідори. Частину врожаю вже зібрала і реалізувала, але зелених плодів ще доволі.

Поряд з помідорами вона виростила три сорти баклажанів: звичні нам — темні, а ще рябенькі і навіть білі. Смаком, каже, вони майже не відрізняються. А от два сорти динь зовсім не схожі.

«Посадила баштанні для експерименту. Кавуни також. Не знала, чи достигнуть. Так кавуни вже з'їли, а дині ще ростуть. Спочатку не знала, як визначити, чи вони достигли. Потім випадково почула аромат від плоду і зрозуміла, що коли вже пахне, то можна зривати», — ділиться досвідом жінка.

Спробувала вирощувати вона цього літа і капусту різних видів. Брюсельську та пекінську зібрала, не терпиться скуштувати власно вирощену савойську.

Близько чотирьох сотень кущиків висадила господиня полуниці. Спробувала новий спосіб — у валки під агроспам. Обрала такий спосіб для кращого провітрювання. І також працює з різними сортами. Поряд зі звичними червоними ягодами вирощує білі полунички сорту «Ананаска».

Серед іншого на городі помічаємо, що для картоплі пані Надія відвела порівняно зовсім небагато місця, і, як зауважує, наступного року його буде ще менше. Для себе вона зрозуміла, що доцільніше вирощувати квіти — хризантеми, кермек. З ними хоче експериментувати та розвиватись. Наразі у пані Надії вже є 30 сортів хризантем. Цьогоріч їх розмножила до пів тисячі кущиків. Хоче збільшити також кількість сортів жоржин. Має, каже, лише 15. Хоч квіти ці, можливо, й втратили сьогодні популярність, проте вони дуже красиві.

У саду нашої співрозмовниці також доволі багате різноманіття рослин. Про них вона готова розповідати цілими днями. Та окрему увагу звертає на гібіскус.

«До мене він потрапив із

Херсона. Наша родичка відділила його від куща, який ріс біля одного із дитячих садочків міста. У Херсоні це дуже поширена рослина. Сьогодні, на жаль, після обстрілу рашистами цей дошкільний заклад і територія довкола нього пошкоджені. Та вірю, що прийде час, коли все відбудують. Тоді я свій кущ розділю і його знову посадять там», — каже Надія Бусько.

А ще в неї росте інжир. Він теж із Херсона. Цьогоріч господиня вперше скуштувала його плоди (раніше вони не достигали).

Сповнена натхнення та віри у свої сили господиня, схоже, спробує вирощувати й інші екзотичні рослини. Але поки акцент у бізнес-справі робить на розсаду овочів, які б були стійкими при вирощуванні в наших кліматичних умовах, та на квіти.

Тетяна ПРИХОДЬКО.

Залужний має кілька тижнів, щоб переграти ворога

Наразі і українські Сили оборони, і російські окупанти вимушені активізувати свої дії. Адже до умовного сезону дощів залишилися лічені тижні. При цьому Генштаб ЗСУ і особисто генерал Валерій Залужний мають переграти окупанта й піти на прорив фронту там, де той не очікує.

Влучні удари по штабах ворога, знищення офіцерського складу та високих чинів армії рф стали звичайною рутинною роботою. Щойно Україна отримає від союзників зброю більшої дальності, такої "бавовни" буде більше. Проте танки Abrams, яких в Україні наразі лише десять одиниць, навряд чи побачать на "нулі". Таку думку висловив військовий експерт Михайло ЖИРОХОВ.

– Сили оборони України успішно атакували штаб російських окупантів під Херсоном ракетою HIMARS. Це сталося в момент, коли там відбувалася нарада російських офіцерів. Раніше було завдано удару по штабу Чорноморського флоту в Севастополі, за попередньою інформацією, ліквідовано адмірала Соколова. Чи вважаєте ви, що сьогодні Сили оборони України обрали нову тактику, тактику атак на штаби ворога?

– Ні, це не нова тактика. Вона почала використовуватися практично відразу після того, як було отримано HIMARS. Це робота розвідувальна, робота агентурна для того, щоб виявити ці штаби, пункти управління тощо. Ця робота ведеться постійно.

Був удар по Токмаку, де перебувала велика кількість офіцерів, були удари під Маріуполем. Там також загинули полковники.

Найбільш відомий удар був кілька місяців тому, коли в Херсонській області загинула велика кількість керівного складу армії окупанта. Це нормальна тактика. І той факт, що ця інформація потрапляє у відкритий доступ, підтверджує, що ця тактика досить вдала і вона буде продовжуватись.

Чим більш далекобійною буде наша зброя, тим більше буде таких випадків.

– Отже, завдяки новій зброї, яку отримує Україна, Сили оборони можуть інтенсифікувати свої атаки саме на штаби ворога. Якщо матимемо ATACMS, це також суттєво збільшить наші можливості, чи не так?

– Так, але ми повинні розуміти, що росіяни теж не сидять на місці. Вони постійно захищають свої штаби, пункти управління від наших засобів ураження.

Зараз не Перша і не Друга світова війна. Командирам не завжди потрібно перебувати на передовій, "на нулі". Є зв'язок, зокрема супутниковий, можна керувати військами, не потрапляючи під удар HIMARS. Але тут є й інше питання – питання про навченість військ. Росіяни вимушені тримати штабних офіцерів ближче до лінії фронту. Якщо кадровими військовими можна керувати на певній відстані, тоза мобілізованими має бути постійний контроль з боку офіцерів. І в цьому проблема.

Ми влучаємо у штаби, і це залежить не тільки від зброї, але й від самої тактики. Можемо влучати саморобними дронами, артилерією, якщо підтягнути її ближче. Отримання ATACMS або іншої зброї автоматично не означає, що саме для цього вона буде використовуватися. Це постійна робота, яка триває щодня.

– Ми бачимо, наскільки легковажно країна-агресор ставиться до своїх високих військових чинів. Бачимо, наскільки часто путін змінює генералів. Якщо командувача Чорноморського флоту адмірала Соколова було знищено, наскільки це велика втрата для ЧФ та російської військової машини загалом?

– Зміна військового командування – це нормально. У нас є бригади, які за пів року змінили четвертого командира. Це звичайний процес. Офіцери йдуть на підвищення, або, якщо вони не виконали бойових завдань, їх знімають і переводять на нижчі посади.

Тому говорити про те, що умовний Путін або умовний Герасімов, начальник Генерального штабу, ставиться до своїх офіцерів як до лайна, я б не став.

Втрата офіцера вищого ґатунку – це не завжди глобальна втрата. Тому що на його місце прийде офіцер середнього ґатунку, який має амбіції, який може краще виконувати завдання, аніж той адмірал чи генерал, який закінчив якийсь радянський військовий виш, сидить на своїй посаді 20 років і зовсім не розуміється в сучасній війні.

– Танки Abrams надійшли в Україну вчасно, ще до початку сезону дощів. Чи вважаєте ви, що сьогодні і українська армія, і окупаційна будуть інтенсифікувати свої спроби отримати перевагу на фронті саме через цей часовий фактор?

– Звісно, активізація бойових дій буде, найближчі два-три тижні точно. Щодо Abrams, то я не став би акцентувати на них увагу. Їх прийшло десять одиниць, не сто і не триста. Як я розумію, ці десять одиниць будуть використовуватися насамперед для підготовки екіпажів. Як працює західна система? Перші інструкторські екіпажі готуються на Заході, потім, повертаючись сюди, вже українці виступають інструкторами для підготовки інших екіпажів. До кінця року нам обіцяли мінімум тридцять танків, і ще тридцять – додаткова партія.

– Як ви думаєте, який напрям буде найбільш гарячим найближчих кілька тижнів?

– Є таке поняття, як військове мистецтво. Генеральному штабу, Залужному потрібно переграти противника і зробити активізацію там, де ворог не очікує, де у них немає потужної оборони або де є слабина.

Це не означає, що не буде просування біля Вербового чи Роботиного. Але якщо зважати на військові настанови, активізація повинна бути десь в геть іншому місці.

Де це буде – під Донецьком, під Авдіївкою чи все ж таки прорвуть оборону ворога під Бахмутом, – поки що не зрозуміло. Тому що війська переміщаються постійно, і резерви, які є, з'являються то на одній ділянці фронту, то на іншій.

Тетяна ГАЙЖЕВСЬКА.

Джерело: obozrevatel

Зірки віщують

Астрологічний гороскоп на 9 - 15 жовтня

ОВЕН. Від зібраності і злагодженості залежатиме результат і фінансова винагорода. У вівторок і п'ятницю спонтанні дії обіцяють успіх. Середа може виявитися найважчим і підступним днем.

ТЕЛЕЦЬ. У всьому дотримуйтеся почуття міри. Багато справ, пов'язаних з кар'єрою. Доведеться потрудитися, щоб виконати намічені завдання. В кінці тижня може чекати сюрприз - доленосна зустріч.

БЛИЗНЮКИ. Чудовий час для творчості і любові. Дивуватимете людей активністю і позитивом. Постарайтеся не втрачати ясність думки і міцну ділову хватку, дії повинні бути точні і рішучі.

РАК. На роботі вірогідні зміни до кращого, виникнуть нові можливості для професійного зростання і зміцнення матеріального благополуччя. Проте важливо, щоб ваша енергійність не перейшла в сліпу самовпевненість.

ЛЕВ. Властива вам логіка і здоровий глузд убережуть від легковажних вчинків. Розраховуйте свої сили адекватно, не перенапружуйтеся. Ви будете схильні брати на себе підвищені зобов'язання, що може обернутися виснаженням - як нервовим, так і фізичним.

ДІВА. На цьому тижні спробуйте чітко з'ясувати, чи влаштовує вас та роль, яку зараз виконуєте. Озирніться на всі боки і без ілюзій погляньте на своє життя, оскільки настав момент конструктивних змін - як в кар'єрі, так і в особистому житті.

ТЕРЕЗИ. Тиждень достатньо нестабільний і напружений, але не забувайте про інтуїцію, особливо у понеділок, вона допоможе вам відчути обман і лестощі.

СКОРПІОН. Якщо партнери роблять крок назустріч, то не обов'язково шукати в цьому підступність. Позбудетеся непотрібного і одержите саме те, що вимагається вам для щастя.

СТРІЛЕЦЬ. Зараз слушний момент для змін. Бажано дати спокій старим проблемам і концентруватися на нових ідеях і людях, які з'являться у вашому житті. Прагніть до самостійності в справах і до свободи в творчості.

КОЗЕРІГ. Краще зайвий раз з начальством не зустрічатися. Бажано спочатку думати, а потім діяти і говорити. У вівторок успішна інтелектуальна діяльність, особливо якщо однодумці поряд. У четвер можливі розбіжності з партнерами, які не так легко буде подолати.

ВОДОЛІЙ. Можете глибоко зануритися в справи оточення, а для себе насилу викроюватимете навіть кілька хвилин, що спричинить роздратування і конфлікти. Вам захочеться одержувати нові знання, самоудосконалюватися, але катастрофічно не вистачатиме часу.

РИБИ. Вас чекає чимало цікавих зустрічей, дзвінків, контактів як в особистому житті, так і в діловій сфері. У вихідні можна скоювати божевільні і ризиковані кроки.

Корективи війни

Освіта на відстані

Дітей, які через війну опинилися на чужині, за кордоном, навчатимуть в ліцеї села Добре предметам українознавчого компонента. Школярі вивчатимуть українську мову та літературу, історію України, географію і ще ряд інших, затверджених Міністерством освіти і науки України, дисциплін.

– Війна змусила багатьох наших співгромадян залишити Україну та виїхати в інші країни, подекуди українці шукали нового дому і безпеки цілими родинами. Тож нині, окрім дорослих, за кордоном перебувають тисячі українських дітей шкільного віку. Ці діти продовжують навчатися вже в умовах і за освітніми програмами тих країн, де тимчасово проживають. Проте, разом із тим, вони прагнуть підтримувати зв'язок і зі своєю Батьківщиною та мають бажання навчатися відповідно до українських стандартів. Тому паралельно здобувають освіту дистанційно в українських освітніх закладах. Що не завжди просто та стає додатковим навантаження для них. Міністерство освіти і науки України врахувало дану особливість та дозволило таким дітям вивчати не весь програмний курс, а лише предмети українознавчого компонента, тобто ті, які не викладаються в іноземних школах, наприклад, українську мову, літературу, історію України, географію, основи правознавства, тощо. Опановувати їх школярі зможуть в ряді визначених органами місцевого самоврядування ліцеях, гімназіях, серед іншого й на базі нашого закладу освіти", – розповідає директор ЗССО "Добренський ліцей" Михайло Солонінко.

Фото ілюстративне

За словами Михайла Солонінка, в ліцеї створені технічні можливості для забезпечення процесу навчання дітей відповідно до вказаної форми. У закладі освіти є комп'ютерна техніка, високошвидкісний інтернет, а також системи аварійного живлення, які дозволяють проводити онлайн заняття безперебійно навіть при відсутності електропостачання.

– Планується, що викладання навчальних предметів українознавчого компонента буде організовано відповідно до віку здобувачів освіти і конкретного освітнього рівня. Для чого формуватимуться окремі класи з кількістю не менше 15 учнів. Якщо виникатиме така потреба, викладачі ліцею надаватимуть дітям індивідуальні консультації. Загалом упродовж тижня тривалість уроків становитиме від 6 до 8 годин. Навчальні здобутки кожного учня зараховуватимуться аналогічно тому, як і при звичайному відвідуванні школи. Натомість оцінки з предметів, які дитина засвоїла протягом року в закладах освіти іноземних країн, враховуватимуться тільки за умови надання довідки з того закладу, де вона навчалася, – пояснює співрозмовник.

Олександр ПРИЙМАК.

Кросворд

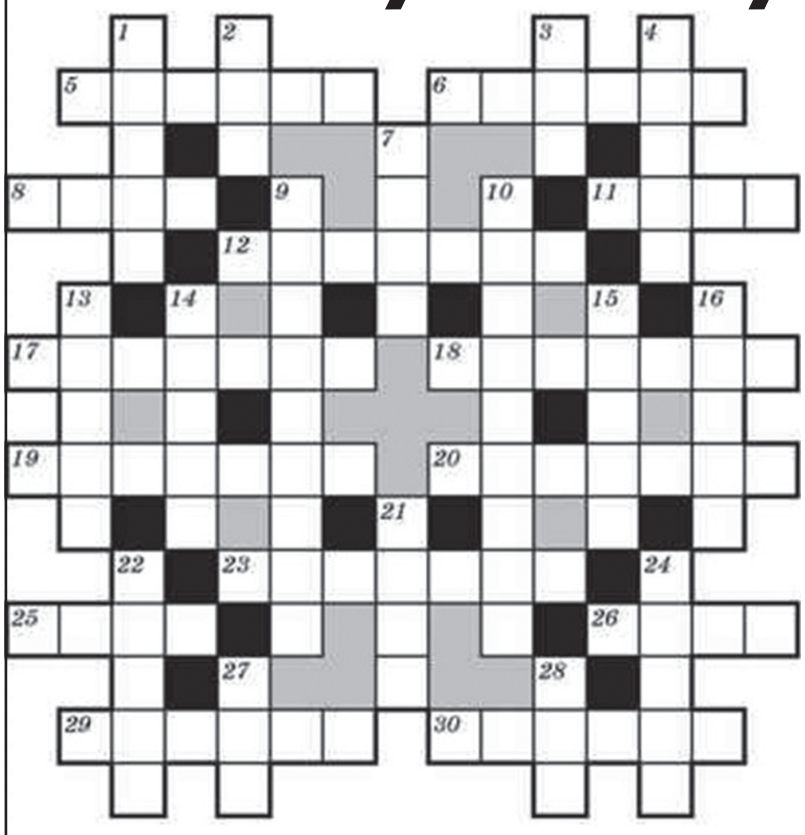

По горизонталі. 5. Найдавніше ручне знаряддя для обробітку ґрунту під посів у вигляді палиці, звичайно з кам'яним або металевим клинком. **6.** Культиватор для глибокого розпушування ґрунту без вивертання його. **8.** Скошена і висушена трава, яка йде на корм худобі. **11.** Сільськогосподарське знаряддя для зрізання злаків, трави тощо при корені, що має вигляд вигнутого дугою, дрібно зубленого ножа з короткою ручкою. **12.** Великий круглий пухкий хліб із прикрасами з тіста, який печуть на весілля. **17.** Намолочене зерно. **18.** Однорічне теля. **19.** Природна смола темно-бурого або світло-бурого кольору, що утворюється на молодих гілках деяких тропічних рослин після укусів комах. **20.** Кісточковий овальний плід вічнозеленого південного дерева із дрібними запашними квітками, з якого добувають олію. **23.** Твердий зовнішній шар хліба, пирога. **25.** Широкий ремінь для закріплення сідла або попони на коні. **26.** Ділянка землі, що використовується під посіви. **29.** Відходи при обмолочуванні й очищуванні зерна хлібних злаків, льону та деяких інших культур, що використовуються переважно як корм для тварин. **30.** Оброблена, підготовлена для вирощування городніх культур земля.

По вертикалі. 1. Плескуватий круглий камінь, призначений для лущення і розмелювання зерна та інших твердих предметів. **2.** Трав'яниста рослина родини злакових, зерна якої є цінним харчовим продуктом, а солома — сировина у легкій промисловості. **3.** Поросла травою і кущами лука, що використовується як пасовисько та сіножать. **4.** Робоча частина зернових комбайнів, що складається з різального апарата, мотовила й транспортера. **7.** Великий дворічний або багаторічний бур'ян родини складноцвіті. **9.** Машина для обмолочування сільськогосподарських культур. **10.** Розпушування ґрунту шляхом обробітку сапою чи спеціальним механізмом міжряддя просапних культур. **13.** Предмети для запрягання або сідлання коней та інших тварин. **14.** Густа молода трава. **15.** Місце для відпочинку худоби, найчастіше біля водопою. **16.** Волосяний покрив, зістрижений або вичесаний із тварин (переважно овець і кіз), з якого виготовляють пряжу. **21.** Молода вівця, яка ще не ягнилася. **22.** Дерев'яна посудина у вигляді довгастого чотирикутника, призначена для годівлі та напування тварин. **24.** Нічний метелик із темним забарвленням, гусениці якого є шкідниками сільськогосподарських культур. **27.** Трав'яниста однорічна рослина родини бобові, насіння якої використовують для виробництва харчових продуктів (молока, олії, крупів, борошна тощо) та у техніці. **28.** Осіння оранка поля для сіяння ярих культур навесні.

Відповіді на кросворд

По горизонталі. 5. Мотика. 6. Фрезер. 8. Сіно. 11. Серп. 12. Коровай. 17. Обмолот. 18. Бугаєнок. 19. Гумічак. 20. Масгина. 23. Скорина. 25. Трок. 26. Поле. 29. Полова. 30. Грядка.

По вертикалі. 1. Жорно. 2. Рис. 3. Луг. 4. Хедер. 7. Осот. 9. Молотарка. 10. Шарування. 13. Збруя. 14. Мотг. 15. Тирло. 16. Вовна. 21. Ярка. 22. Жолоб. 24. Совка. 27. Соя. 28. Зяб.

Будьте здорові!

Каша проти діабету

ЗА ДІАБЕТУ II ТИПУ ЗНИЗИТИ РІВЕНЬ ЦУКРУ ДОПОМАГАЄ ОЧИЩЕННЯ ПІДШЛУНКОВОЇ ЗАЛОЗИ ЗА ТАКОЮ МЕТОДИКОЮ.

Вранці закип'ятити 0,5 л нежирного магазинного молока. Поки воно закипає, натерти на тертці з великими вічками 100 г обчищеного кореня пастернаку. Додати його до молока та кип'ятити ще 2-3 хвилини. Цю кашу потрібно з'їсти на сніданок. Після цього 3-4 години нічого не пити і не їсти. Порцію можна розділити на два прийоми, але в проміжках також нічого не їсти й не пити.

Такий сніданок потрібно готувати щодня протягом 6 днів, обід та вечеря — за смаком, але за принципами здорового харчування. На все очищення потрібно 3 л молока та 600 г обчищеного кореня пастернаку. Очищення проводити кожні 6 місяців. Періодично варто робити аналіз крові, щоб контролювати рівень цукру.

Перед застосуванням рекомендацій обов'язково порадьтеся з вашим лікарем.

Оксана СКИТАЛІНСЬКА, дієтолог.

Як полегшити чоловічий клімакс

Клімакс переживають не лише жінки, а й чоловіки. Якщо в жінок він перебігає гостріше й швидше — приблизно до п'яти років, то в сильної половини людства все відбувається триваліше та м'якше. Тобто в чоловіків у яєчках виробляється менше клітин, які «працюють» на статеві гормони. Зменшується потенція. А коли в крові знижується вміст статевих гормонів, відбувається розлад і нервової та серцево-судинної систем.

Зараз існує чимало медикаментозних засобів, здатних допомогти за такого стану. Їх має призначити сімейний лікар. Також під його наглядом можна використовувати фітотерапевтичні засоби.

Приготуйте такий збір: квіти ромашки — 10 г; деревій — 10 г; перстач гусячий — 10 г; чистотіл — 5 г. Столову ложку збору залити 0,5 л окропу. Настоювати 30-40 хвилин, процідити. Випити протягом дня невеликими ковтками. Курс — 4 тижні.

Стан хвилювання, тривоги, депресії під час клімаксу добре знімає настоянка квіток конвалії. На 2/3 об'єму пляшки засипати квітки конвалії і залити майже по вінця спиртом 90 градусів, настояти в темному місці 2 тижні, процідити. Вийде прозора, жовтувата рідина, гіркувата на смак, із ніжним та стійким запахом. Приймати по 10 крапель із водою двічі-тричі на день через 20 хвилин після їди. За такою ж схемою приймати придбані в аптеці конвалієво-валеріанові краплі. Курс — 2-3 тижні.

Протипоказання: препарати конвалії протипоказані за стійких органічних змін серця та судин, гострого інфаркту, ендокардиту, різко вираженого кардіосклерозу, гострих захворювань печінки та нирок, індивідуальної непереносимості. Неприпустиме передозування.

Перед застосуванням рекомендацій обов'язково порадьтеся з вашим лікарем.

Василь РУДИК, уролог.

Сила м'яти

Усі види м'яти дуже корисні, їх об'єднує наявність великої кількості ефірних олій. Зокрема, вони містять дуже цінну ментолову олію, якої може бути до 80 відсотків. Існує понад 100 сортів м'яти, але найпоширеніша — перцева. Сорти м'яти багаті на вітаміни B, C, A, E, D, каротин, фітонциди, оцтову, валеріанову, лінолеву кислоти, бетаїни, мікроелементи: цинк, залізо, магній, фосфор, калій, марганець, кальцій і натрій.

М'ята перцева має один із найбільш виражених ментолових ароматів. Вона поліпшує травлення, є заспокійливим і болезаспокійливим засобом, рятує від безсоння, справляє протизапальну дію, використовується при захворюваннях сечового міхура, серця й судин (входить до складу багатьох серцевих препаратів). Вона чудодійна для гіпертоніків, бо знижує артеріальний тиск, а ось гіпотонікам, у яких тиск низький, із цією рослиною слід бути обережними.

М'ята садова не має різкого запаху. Її додають у рибні та овочеві страви, салати, напої. Вона помічна за наявності запальних процесів, головного болю.

М'ята довголиста цінується за цілющу антисептичну та болегамівну дії. Її додають як приправу до салатів, бульйонів, овочевих супів, при квашенні капусти.

Та все ж традиційно вона для нас — не стільки інгредієнт страв, скільки настоїв та напоїв. Поширений рецепт: запарюють м'яту окропом (чайну ложку на склянку) і п'ють, зокрема, перед сном як природний заспокійливий засіб, що поліпшує якість і глибину сну. Прийом її протягом дня зніматиме надмірну збудливість.

Усі види м'яти мають певний однаковий уплив на наше здоров'я. Напої на їхній основі сприяють посиленню виділення шлункового соку й жовчі. Тому вона корисна для профілактики і поліпшення роботи жовчного міхура. Але за дискінезії жовчного міхура, жовчнокам'яної хвороби її варто використовувати лише після консультації з лікарем.

Сприятливо діє рослина на травний тракт. Нормалізує кишкову перистальтику, знищує патогенну мікрофлору. Усуває метеоризм, напади нудоти, а сечогінний ефект дає можливість прибрати набряки та запобігти їхній повторній появі.

М'ята розширює судини, за рахунок чого поліпшується процес кровообігу в усьому організмі. Знімає спазм коронарних судин у молодому віці. Так, у людей до 40 років комплексне застосування м'яти чудово знімає функціональний біль у ділянці серця. А ось у старшому приймати препарати м'яти треба з обачністю, бо з віком з'являється атеросклероз судин.

Серед протипоказань до вживання м'яти — індивідуальна непереносимість, варикозне розширенням вен, а також антацидний гастрит. Передозування може спричинити нудоту, головний біль.

Перед застосуванням рекомендацій обов'язково порадьтеся з вашим лікарем.

Любов САЛІЙ, фітотерапевт.

Життєва історія

Брати

РІДНІ ПО КРОВІ, ЧУЖІ ЗА ДУХОМ

Ні на хвилинку не присяде Тетяна. Усе клопочеться, прибирає, тупцює коло плити. Ще й до чоловіка встигає бурчати:

- Чого всівся? Не маєш роботи?

- А що знову? Подвір'я підмів - ні бадилинки. На хвіртці завіси позмащував, аби не скрипіли...

- Пофарбував?

- Що? Завіси? - Анатолій здивовано ворухнув кошлатими бровами.

- От скажи: ти дурний чи прикидаєшся? - Тетяна сердито підперла руками боки. - Питаю, чи хвіртку пофарбував! Хіба ж не бачив, яка вона облущена? У повітці стоїть банка нової фарби. То піди й зроби, щоб усе гарно було.

- Може, ще червоним килимом дорогу вистелити? - невдоволено чмихнув. - Ти сина в гості чекаєш чи до весілля готуєшся? Чого це я повинен вище власної голови скочити, щоб догодити йому? Чи ти боїшся, що знову носа вернутиме, як приїде? То хай верне! Бач, який вишукався аристократ! Забув, звідки родом... Паном став великим! До рідного дому й носа не вказує...

- Чого це ти? Нащо таке казати? - сплеснула руками і аж сіла від несподіванки.

- Правда очі ріже?

Тетяна знову сплеснула руками й театрально закотила очі. Дістала з кишені носовичок, готова от-от розплакатись.

- Невже тобі душа не болить за сином? Він же за тисячі кілометрів від нас!

Анатолій насупився, зиркнув на неї з-під лоба й тихо мовив:

- Мені душа за цього, що поруч живе, більше у вузол стягується! Бо доки Іван у холодних наметах і бліндажах на передовій мерзне, то Павло в саунах боки випарює або в Єгипті дупу гріє... А ти, дурна мати, телефонуй йому за останні гроші, питай, як відпочили та чи здоров'я поправили! Він російською тобі півгодини цвенькатиме, як спина обгоріла на сонці... Самій не бридко те слухати? У нього - амнезія? Рідну мову забув? А я тобі, жінко, скажу, що мені наш старший син відповів, коли запитав у нього, чому українською не говорить!

- І що ж? - Тетяна заклякла.

- А те, що йому неприємно спілкуватися штучно створеною «малоросами» говіркою! Чуєш? «Ма-ло-ро-са-ми»! Ось хто ми такі! Навіть у нічному жахастику мені б не наснилось, що дочекаюсь таких слів від рідного сина!.. А ти кажеш, треба хвіртку пофарбувати, щоб усе було гарно та щоб Павлику сподобалось! Плювати я хотів на ту красу! Приїде - то нехай нам хоч трохи допоможе! Бо тільки й того, що всю свиню в машину запхає, лишить нам хвоста й ратиці, і чкурне в свою «рассєю» знову на кілька років. Бо що йому серед «дікіх хохлов» робити? Ми ж зовсім темні люди, як він каже... Тому не виймай з мене душу! Не буду я розшаркуватись. І ти заспокойся! Досить уже в три поверхи стіл заставляти. Чи ще їстимуть твої страви делікатні особи!

Тетяна звела на чоловіка наповнений слізьми погляд.

- За що ти так Павла не любиш?

Його аж перекосило од тих слів.

Метнув блискавиці темними очима і відчеканив:

- Я кажу, а ти не чуєш! А може, не хочеш слухати... За обох своїх синів я б життя віддав, не роздумуючи! Але батьківська любов не має бути сліпою. Ти ж навіть не помітила, що відколи служить Іван - Пашка припинив із ним спілкування. Ніби був у нього брат - і не стало...

Анатолій враз притих. Важко похилив на руки голову, зітхнув. У грудях щось аж кавкнуло... Рвучко підвівся і вийшов на вулицю... Мав доволі клопотів по господарству. Он корові ясла полагодити треба, бо з одного боку шашіль дошки поточив... А хвіртку нехай вимальовує син, як приїде. Хоч, може, згадає як щітку в руках тримати...

* * *

Іван похмуро вдивлявся у далечінь і курив люльку. У горлі шкребло від міцного тютюну, а в душі - від гірких думок.

- Годі себе мучити! - дружина легенько торкнулась його міцного плеча.

- Олю, сонечко, ти навіть не уявляєш, як складно знайти з ним спільну мову!

- Тоді давай просто не підемо - та й по всьому! Попросимо твоїх батьків, щоб сказали, що тебе немає вдома, не зміг приїхати, а самі махнемо в Яремче на кілька днів. Доки повернемось - Павла вже тут не буде. Він ніколи довше ніж на три-чотири дні не лишається. Людина бізнесу! Постійно зайнятий...

- Складно це все, - Іван зітхнув. - Батьків не хочеться ображати. Вони ж прагнуть усю родину зібрати під одним дахом. Хоча б на кілька годин... Доведеться терпіти присутність брата. Єдине, чого боюсь, - аби хоч не зірватися, коли він знову розпочне говорити про «брато-убійствєнную войну»... Інакше натовчу мордяку!

- Я тебе триматиму в разі чого! - Оля дзвінко розсміялась і поклала голову чоловікові на плече.

Іван грайливо накрутив на палець пасмо її хвилястого волосся і лагідно поцілував у щоку... Яка ж коротка ця відпустка! Не встигне й уволю натішитись родиною. Старший син Данило за цих чотири роки так виріс! Уже навіть голос став ламатися... А Настунька! Ох, та мала щебетуха не злазить із рук... Він обвів поглядом своє обійстя. Усе довкола прагнуло чоловічих рук. А хіба ж устигне за десять днів кругом лад навести? Час мине так швидко, що й не зогледиться, як треба буде знову їхати на Схід... Із роздумів вивів голос дружини:

- Не можу збагнути, чого Павло став таким? Уникає тебе, цурається... Яка кішка між вами пробігла? Невже все те - через війну? Як може політика й ігрища куцого «імператора» заглушити голос крові?! Це страшно! Куди котиться світ?

- Так не буде завжди... Не буде - повір! - Іван знову підпалив люльку й смачно затягнувся...

* * *

Ранок не поспішав. Поволі вийшов із сірого лісу, сів на пагорбі й випростав босі ноги. Навіть йому дошкуляла осіння паморозь! Потер червоні щоки холодними долонями, похукав на пальці, дбайливо обгорнув ступні опалим листям і попрошкував до села...

- Прокидайся, Толю! - штурхала Тетяна чоловіка. - Скоро приїдуть! Стола треба накривати...

- Кави горня перехилю - тоді й до роботи, - Анатолій неохоче підвівся. - Чого ти бігаєш, як заведена? Переведи подих! Прийдуть Оля з Іваном - допоможуть. Молоді ж, моторні...

- Саме такі, тату, як ти кажеш! - голосно засміявся Іван, заходячи в дім.

- А я що казав! - весело підморгнув той. - А чого без дітей прийшли?

- Вони в школі, - Оля потай перезирнулась із чоловіком і заходилася діставати із сумки принесені з дому смаколики.

- Могли б відпросити на один день, - дорікнула Тетяна. - Хай би дядька побачили...

У хаті залягла оглушлива тиша. Лише годинник на стіні гучно вицокував звичний ритм...

...Крізь привідчинене вікно долинуло тихе бурчання автомобіля.

- Приїхали! - скрикнула Тетяна і метнулась із хати.

У двір повільно вкочувався великий позашляховик. Тетяна підбігла до дверцят, з яких висунулось розповніле тіло старшого сина.

- Павлику! Нарешті! - зойкнула радісно, впала йому на груди й розплакалась.

- Ну чьо, мам? Чьо плакать-то? Прівєт ілі как?

- Привіт, синку! - обійняла за вгодовану шию, не маючи сил одірватися. І лише тоді помітила, що він сам приїхав. - А де Марина з дітьми?

- Ай, лучше не спрашивай! У Марішкі работи - на трі года вперьод! Не смагла прієхать. В слєдующій раз...

Брехав, а всі зробили вигляд, що повірили... Анатолій потиснув синові руку, хотів обійняти, але той уже розвернувся до Івана.

- Прівєт, братішка! Как житуха?

- Як швидкоплинна річка, - скупо усміхнувся і потиснув Павлові руку. - Діти ростуть, а ми поволі старіємо...

- Та чого ж ми топчемося біля порога? - сплеснула руками Тетяна. - Ходімо до хати, бо ж усе схолоне. Стільки ж наготували...

Чотири роки не бачились. А при зустрічі й поговорити не було про що. За столом згущувалась напружена тиша. І лише Павло тим не переймався. Наминав за обидві щоки домашні страви і смачно прицмокував. Олю аж пересмикнуло від огиди. От тобі й аристократ просвітлений! Куди їм - хохлам темним - до нього?

- Трохи поїздив по світі, - усміхнулась Тетяна. - То як там люди живуть? Що цікавого бачив?

- Чьо відєл? Много всево... А люді живут там по-настоящєму! Нє то что ви здєсь!

Усі застигли. В Івана на шиї випнулись жили. Очі недобре зблиснули.

- А як ми живемо? - глухо запитав.

- Друг друга убіваєтє і вопіте на весь мір, тіпа бєдниє-несчастниє, помогіте нам!

У Івана з грудей вирвався стогін, що переріс у загрозливе гарчання. Ольга похолола від страху. Емоції чоловіка виходили з-під контролю... Вона міцно стиснула його за руку. Іван здригнувся, обвів усіх гарячим полиском очей і пришпилив Павла до стільчика вістрям чорних зіниць.

- Не ми вбиваємо! Нас убивають. Такі як ти! Якщо не зброєю, то мовчазною згодою з усім, що каже ваш недорослий «цар». Ось ти, наприклад: зі шкури пнешся, щоб стати своїм серед чужих, справжнім «рассєяніном»! І не лише чужинською мовою говориш, а навіть думаєш так, як вони! А сюди приїхав, щоб тобі батьки «галочку» поставили. Бо ти - порядний син! От тільки де ти був, коли батькові операцію робили? Де був, коли мама в лікарні з пневмонією три тижні пролежала? Скажи, брате! Мовчиш? Слів не лишилось?

- Чєво ти распєнілся? Савсем адурєл на той дурацкой бойне! - Павло побагровів від злості.

- Годі!!! - батько опустив на стіл важкий кулак. Здригнулась стільниця, дзенькнуло скло келихів. Тетяна судомно схлипнула.

- Ні, тату! Я ще не закінчив! - Іван перехилився через стіл і наблизив перекошене лютю обличчя до Павла. - Захлинуться ті, хто підтримує вашого путлера, кров'ю українців! Кров'ю того двадцятирічного Сашка, що й пожити не встиг та побачити сина, який народився за місяць після його загибелі. І Ярика, батька чотирьох дітей, котрі тепер напівсиротами ростимуть. Олега - нашого гітариста, життєрадісного і талановитого юнака. Він планував одружитися із волонтеркою Настею, був щасливим і закоханим... А як дівчина підірвалась на міні - злетів з котушок і вибіг із укриття під час обстрілу. Миттєва смерть... Та я досі не можу забути гарячих потоків крові, що стікали по моїх руках, коли ніс його в санчастину. Бо не хотів вірити, що його більше немає!

Чуєш мене, брате?! Не хотів! І зараз не хочу!.. А ти мені тут розказуєш про прекрасні країни і людей, які живуть не так, як ми! Ліпше заткнися і дихай через раз, бо начищу рило і не подивлюся, що в наших венах одна кров тече!

Іван скреготнув зубами, витер мокрі від сліз очі й вибіг із хати. За ним - Оля...

- А я ім єщьо падаркі вьоз! Знал би - і дєнєг не стал тратіть! - Павло бридливо скривився і налив у чарку горілки. Швидким рухом перехилив її, голосно глитнув і потягнувся за огірком.

Анатолій підвівся з-за столу, презирливо глянув на старшого сина і вийшов на вулицю... Довго стояв біля нефарбованої хвіртки, крутив у пальцях цигарку і дивився на величезний автомобіль Павла. Врешті гірко зітхнув:

- Дочекались гостя дорогого! Ліпше б він ще чотири роки не їхав...

Галина ВОЛИНСЬКА.

На здоров'я оточуючих – начхати?!

Закінчення. Поч. на 2 стор.

Телефонуємо через тиждень як представники преси. Співробітники ДСНС роз'яснюють, що систематично здійснюють рейди та «воюють» з паліями за межами населених пунктів. Навіть моніторять ситуацію квадрокоптерами. Восени склали уже 3 таких протоколи, відповідно до яких порушникам світить мінімум 3060 та максимум 6120 гривень штрафу. Ще одного підпалювача сухої рослинності зафіксували лісівники, які також можуть притягувати до адмінвідповідальності громадян, які знищують вогнем лісову екосистему. У житлових же масивах, кажуть рятувальники, здійснювати профілактично–наказову роботу повинні екологи та інспектори із благоустрою. Хоча в окремих випадках зафіксувати порушення можуть і вони або поліцейські, які, відібравши пояснення, передають матеріали в екологічну службу для складання протоколу. Ось уже 9 жителів району сплатять штрафи розміром до 1360 гривень за спалювання сміття на прибудинкових територіях. Еколог на дзвінок журналістів також тепер заявляє – організовує рейди з вогнеборцями і готовий йти штрафувати порушників навіть на приватні обійстя. У поліції наголошують, що втручаються тільки, якщо є порушення благоустрою.

Хтось каже: палили завжди і були колись усі здоровими. Так, були здоровими ті п'ятеро, які з десяти дітей доживали до підліткового віку й проходили природний відбір в доросле життя. Та і навряд наші предки спалювали пластик, гуму чи поліетилен та чули у той час про рак. Й гектарами, засадженими картоплею, тоді мало хто міг похвалитися. А отже й бадилля стільки не було. А опале листя використовували для утеплення хат (призьби) чи на підмостку худобі, після чого все це переорювалось в полі.

Вибір палити чи не палити є у кожного. Тим більше, що містом тепер двічі на місяць їздить трактор комунгоспу, який за невелику плату вивозить відходи на санкціоноване сміттєзвалище, де його утилізовують. Рослинність й листя можна також компостувати в органічне добриво. А от вибору дихати чистим повітрям у своєму дворі й навіть у своїй хаті більшість камінь-каширців позбавлені через сусідів, які шкодують на вивіз сміття кілька гривень та байдужі до свого й чужого здоров'я.

Іванна ГАЙДУЧИК.

В *Kamin Pizza*
ПОТРІБНІ працівниці: СУШИСТ та ОФІЦІАНТ. Вік від 20-45 років.
Тел. 098-715-98-82, 097-303-70-90.

Натяжні стелі
ШВИДКО
ЯКІСНО
ДОСТУПНО
(099) 07-48-366
(068) 78-82-778
м. Камінь-Каширський, вул. Ковельська,8.
Магазин "Інтер'єр"

Безшовні водостічні ринви, водовідливи

Тел. 097-658-49-98.

ТЕХНІЧНИЙ ПАСПОРТ НА БУДИНКИ, УЗАКОНЕННЯ САМОВІЛЬНОЇ ЗАБУДОВИ. КАДАСТРОВИЙ НОМЕР НА ЗЕМЕЛЬНІ ДІЛЯНКИ. ВИНОС МЕЖ НА МІСЦЕВІСТЬ.
Тел. 097-69-53-703. Анжела Дмитрівна.

Натяжні стелі
Тел. 098-72-46-587.

НАТЯЖНІ СТЕЛІ
Швидко. Якісно. Доступно.
Тел. 097-65-36-773.

Послуги

■ Внутрішні ремонтні роботи: укладання плитки, шпаклівка, штукатурка, гіпсокартон, ламінат, шпалери. Тел. 068-028-72-45.

■ Ремонт телевізорів, LCD та LED моніторів, побутових приладів, індукційних плит. Прошивка та ремонт тюнерів. м. Камінь-Каширський, вул. Ковельська, 31 (навпроти редакції). Тел. 050-707-4-307, 098-38-34-489.

■ Перемотка електродвигунів. Тел. 097-606-11-21.

■ ВОДА. БУРІННЯ СВЕРДЛОВИН ДІАМЕТРОМ 50-125 мм. ГАРАНТІЯ. При потребі нержавіючий фільтр. У наявності незамерзаючі ручні колонки, насоси різних типів для дому та поливу. Тел. 098-721-58-98, 066-049-69-50.

■ Бригада будівельників виконує будівельні роботи: монтаж, демонтаж дахів, кладка піноблоків, цегли. Укладання плитки. Муруємо груби, печі, димоходи. Огорожа. Сайдинг. Фундамент. Обшивка димоходів. Тел. 096-34-34-238.

Вважати недійсним

Втрачене посвідчення потерпілої внаслідок аварії на ЧАЕС серії Б № 605408, видане 10.09.1994 року Кожевниковій Олені Василівні, **вважати недійсним.**

Втрачене посвідчення потерпілого внаслідок аварії на ЧАЕС серії Б № 668893, видане 22.04.1993 року Сухацькому Віктору Іллічу, **вважати недійсним.**

ТЕХНОЦЕНТР
МАГАЗИН ПОБУТОВОЇ ТЕХНІКИ

Широкий асортимент для дому та офісу

Тел. 096-38-34-922, 097-16-94-740.

●м. Камінь-Каширський, майдан Незалежності, 3, супермаркет "Наш Край", 2-й поверх - магазин "Техноцентр"
●Міський ринок, приміщення колишнього кафе, (Андрій)

Куплю

● ВРХ, коні, лошата. Можливе перевезення худоби. Тел. 097-380-16-10, 095-030-25-29.

ДО УВАГИ ЖИТЕЛІВ МІСТА КАМЕНЯ-КАШИРСЬКОГО ТА РАЙОНУ!!!
Кафе **"ДОЗВІЛЛЯ"**,
що в Камені-Каширському, пропонує:
◆ **доставку святкових обідів** (весілля, заручини, хрестини, дні народження);
◆ **поминальних обідів.**
Тел. 050-96-77-448, 098-704-73-19.

Стіл знахідок

Знайдено натільний хрестик у Камені-Каширському на провулку Олександра Єфімова (Коніщука). За згубою звертатись у редакцію газети "Полісся".
Тел. 097-855-78-54.

Продам

БУДМАТЕРІАЛИ

■ Шифер (б/в). м. Камінь-Каширський. Тел. 067-334-09-74, 067-598-12-20.

■ Щебінь. Цеглу. Блоки (Бровари), відсівблоки. ОСБ плити. Гіпсокартон. Мінвату. Пінопласт. Вапно. Металопрокат. Клеї для блоків, пінопласту. Кайдуби різних діаметрів, кришки, труби та все для каналізації. Послуги маніпулятором і навантажувачем. Тел. 068-06-00-575.

■ Блоки, цемент, цеглу, гіпсокартон, мінвату, ОСБ плиту, шифер та інше. Тел. 098-55-792-55.

■ Щебінь різних фракцій. Пісок. Оптом і вроздріб. Доставка самоскидом. Тел. 098-243-6-136.

■ Дошки, крокви, балки та інші пиломатеріали. Дрова в асортименті. Можлива доставка. Тел. 098-83-67-538.

■ Балки, крокви, дошки, рейки, також виготовляємо під замовлення. Дрова кругляк (2 м) і обрізки. Можлива доставка. Тел. 099-07-287-34, 097-22-66-017.

ЖИВНІСТЬ

■ Дві молоді дійні кози. Тел. 096-013-94-71.

■ Мисливського собаку. Недорого. Тел. 097-843-91-88.

РІЗНЕ

■ Дрова (рубані, різані на колодки) різних порід. З доставкою. Тел. 097-730-39-28.

■ Радіатора опалення 50Х50. Ціна 1400 грн + торг. Велосипед, б/в. Ціна 300 грн. Тел. 096-650-30-16.

■ Посівне тритикале, пшеницю, ячмінь. Нітроамофоску та інші міндобрива. Цукор, олію, борошно, макарони. Комбікорми для птиці. Солому в тюках. Тюкопрес "Клас", зернову сівалку (3м). Тел. 096-96-06-406.

■ Обрізки і дрова кругляк. Дрова рубані (з доставкою). Тел. 097-016-34-23, 095-397-91-23.

■ Зерно: пшеницю, ячмінь, овес, тритикале (фуражне і насіннєве). Тел. 098-403-20-78.

Реклама в газеті "Полісся" - успіх вашого бізнесу!
Тел. 097-855-78-54 (Viber, Telegram).
E-mail: polissia.kamin@gmail.com

Гуртівня "ДОБРИЙ ГОСПОДАР" пропонує
ЕЛІТНЕ НАСІННЯ озимих культур
Тритикале — сорт "Трибонус";
Пшениця — сорт "Балатон";
Ячмінь — сорт "Ханелоре";
Жито — сорт "Данковський діамант".
Добрива: селітра, нітрофоска, карбомід.
Тел. 097-003-55-33, 098-46-38-380.
м. Камінь-Каширський, вул. Магдебурзького права, 45 (колишня 1 Травня, район автостанції).

Вічна пам'ять

Пам'ятаємо. Любимо. Сумуємо

09.04.1961
07.10.2022

7 жовтня минає рік з дня передчасної смерті дорогого чоловіка, люблячого батька

Малащука Адама Федоровича

із села Видерта.

Раптова смерть забрала тебе від нас. Ти назавжди пішов у інший світ - світ Вічності. Твоя земна дорога позначена вдячними справами працьовитих рук. Кожен куточок рідного дому, який ти плекав і доглядав як справжній господар, нагадує про тебе. Шкода, що вже ніколи ти не ступиш на поріг нашої оселі, не поговориш, не порадиш, не розрадиш, не втішиш словом... Осиротіли ми без тебе, біль втрати і розлуки не можна втамувати жодним чином. Ти був для нас надійною опорою, турботливим татом, чудовим господарем. Тяжко і боляче від того, що ці слова можемо мовити лише в минулому часі. Сум і туга за тобою щодня не полишають нас.

Дякуємо тобі, наш любий і дорогий, за кожну мить прожитого разом життя, за турботу і любов, за доброту і ласку. Твого тепла і надійного плеча нам дуже не вистачає нині.

Прости, що не змогли тебе вберегти. Нехай і тобі Господь простить провини вільні і не вільні. Просимо про це у Всевишнього в молитвах.

Спочивай з миром, дорогий наш. Ти гідний Божої милості і Царства Небесного.

У скорботі дружина, син, рідня.

Колектив Підрічанської гімназії-філії ОЗЗСО "Раково-Ліський ліцей" сумує з приводу смерті колишнього техпрацівника **Шуйчика Івана Федоровича** і висловлює щире співчуття дітям та рідним покійного. Нехай земля йому буде пухом, пам'ять вічна і Царство Небесне.

Колектив медичних працівників терапевтичного відділення КНП "Камінь-Каширська ЦРЛ" висловлює щирі співчуття молодшим медичним сестрам Галині Федорівні Дрейчан та Наталії Федорівні Радкович з приводу тяжкої втрати — смерті тата **Суса Федора.** Блаженний спокій душі покійного. Царство Небесне.

Колектив Камінь-Каширського закладу дошкільної світи "Ясла-садок "Світлячок" висловлює щире співчуття вихователі Оксані Василівні Бідун з приводу тяжкої і непоправної втрати — смерті матері **Валентини Панасівни.** Нехай її щира і добра душа знайде вічний спокій у Царстві Небесному, а земля буде пухом.

Трудовий колектив Осівцівського ліцею сумує з приводу смерті колишнього кочегара ліцею **Стоцького Миколи Адамовича** і висловлює щире співчуття рідним. Хай земля йому буде пухом і Царство Небесне.

Полісся www.polissia.net
www. polissia.net
E-mail: polissia.kamin@gmail.com
44501, вул. Ковельська, 36, м. Камінь-Каширський, Волинська обл.
РЕДАКТОР, ДИРЕКТОР Петро ТРОФИМЧУК

Засновник: Приватне підприємство "Редакція газети "Полісся".
Наш р\р UA723052990000026008020803196, МФО 305299 в КБ "Приватбанк", код 02471637.
Ідентифікатор медіа - R30-01207 у Реєстрі суб'єктів у сфері медіа Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення.
Номер набраний і зверстаний у комп'ютерному центрі ПП "Редакція газети "Полісся".
*Точка зору авторів публікацій може не співпадати з позицією редакції. Матеріали, позначені позначкою *, публікуються на правах реклами.*
«Віддруковано: Поліграфічне видавництво "А-Прінт" товариства з обмеженою відповідальністю "Дім" м. Тернопіль, тел.(0352)-52-27-37, (067)352-18-51, сайт www.a-print.com.ua. Замовлення № 1731, наклад 4000.

Секретаріат, комп'ютерна, зав.відділу листів Тетяна Приходько, кореспонденти Олександр Приймак, Іванна Величко, Леся Мінібаєва, Іванна Гайдучик, бухгалтер Тамара Смаль - **тел. 097-855-78-54 (Viber, Telegram).**
Відділ реклами - тел. 097-855-78-54 (Viber, Telegram). E-mail: polissia.kamin@gmail.com
Газета виходить раз на тиждень — у четвер. **Індекс 61613.** Видається з 18 грудня 1939 року.

Знай наших!

На шляху до гросмейстера світового рівня

Школяр із райцентру Артем Дмитрук дебютував на престижних міжнародних змаганнях із шахів – 22nd European Youth Rapid and Blitz Chess Championship 2023, здобувши одразу три нагороди.

Артем уже відомий на теренах нашого краю як наймолодший шахіст, котрий цьогоріч виконав перший дорослий розряд з класичних шахів, а також неодноразово був призером змагань різного рівня. Хлопчик увійшов у молодіжну спортивну делегацію України та днями представив нашу державу на чемпіонаті Європи з рапіду і бліцу. Дебют увінчався неабияким успіхом.

Так, восьмирічний інтелектуал зміг здобути «бронзу» у швидких шахах та «срібло» у бліцах. А ще українці взяли третє місце з командного рапіду. Тож Артем привіз на Батьківщину три нагороди.

Змагання проходили у Словенії з 27 вересня по 1 жовтня. У кожній з категорій за звання найкращого боролися понад 40 учасників, розподілені за віковим цензом, із 15 країн континенту.

Іванна ГАЙДУЧИК.

Для вас, захисники

Наповнені добром і вірою в Перемогу

Найщиріші вітання нашим дорогим захисникам відправили учні закладу загальної середньої освіти "Воєгощанський ліцей". Малюнки і листи з побажаннями, словами вдячності та підтримки будуть тішити українських воїнів на фронті, нагадуючи, що про них не забувають, люблять і чекають додому.

Також працівники закладу освіти та його вихованці подбали і про те, аби Герої, котрі тримають мирне небо України, в бойових умовах не відчували браку харчів. Вони зібрали для них продуктові набори. Таким чином усі стали учасниками доброчинної акції, котра проводилась наприкінці вересня в ліцеї і мала назву "Єднаймось, браття, в цю лиху годину". Нехай сторицею віддячиться воєгощанцям їхнє благородство, милосердя, людяність, котру вони проявляють щодня, залишаються надійним тилом оборонцям Батьківщини.

Олександр ПРИЙМАК.

Спорт

Долали дистанції за воїнів ЗСУ

Вшановуючи пам'ять полеглих у боях захисників, учні Камінь-Каширського ВПУ змагалися на бігових доріжках. З нагоди Дня Захисника і Захисниць України в училищі відбувся легкоатлетичний крос «Біжу за воїна ЗСУ».

«У Камінь-Каширському вищому професійному училищі формуємо не лише високі професійні навики у нашої учнівської молоді, а й активну громадянську позицію, виховуємо справжніх патріотів. Відтак багато наших випускників стали на захист України, коли ворог підступно на неї напав. На жаль, 28 з них полягли у боях з рашистами. Імена цих Героїв тепер навіки вписані у Золоту книгу пам'яті українського народу», — зазначає заступниця директора закладу з навчально-виховної роботи Ольга Шумік.

Тож, за словами Ольги Сергіївни, напередодні свята захисників керівник фізвиховання Іван Шумік, викладач фізичної культури Павло Питель і керівник спортивних секцій Валентин Гунчик провели в училищі легкоатлетичний крос і присвятили його пам'яті випускників різних років, навіть поколінь, які загинули у цій несправедливій російсько-українській війні.

Участь у заході взяли більше сотні здобувачів освіти. Юнаки й дівчата долали 500 та 1000 метрів відповідно і визначали сильніших для участі в обласних змаганнях.

"З твердим переконанням у Перемозі України, з непохитною вірою у ЗСУ міцно тримаємо освітній фронт! Досягаємо нових вершин у спорті і професійно зростаємо!", — додає Ольга Шумік.

Тетяна ПРИХОДЬКО.

З поетичного зошита

***

Осінніх снів жовтавий подих
Напнув вітрило давніх мрій,
І полетів усім на подив
У синь морів кораблик мій.

Пора штормів і бур пучина
Позаду піняться. Давно
Прив'ялим золотом жоржини
І в келиху п'янке вино

Мене не тішать. Боже, боже!
Невже останній цей політ?!
Жоржини, айстри, маки, рожі
Вертаються з полону літ.

З очей моїх утома спала,
Коли я спрагло пив і пив
Осінніх снів жовтавий спалах,
Осінніх днів солодкий спів.

Микола ШМИГІН.

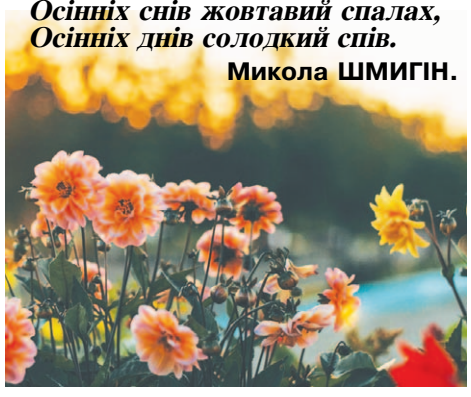

Зверніть увагу

Традиційно щоосені Україна переходить на зимовий час. Це відбувається в останню неділю жовтня. Цьогоріч — 29 жовтня о 4:00. Стрілки переводять традиційно в неділю на 1 годину назад, щоб у людей, які працюють, була можливість хоч трохи адаптуватися до нового часу. Таким чином, вранці 29 жовтня ми спатимемо на 1 годину довше.

Комп'ютери, планшети, смартфони та розумні годинники переходять на новий час автоматично, їх переводити не потрібно. Але старі мобільні телефони та механічні годинники потрібно буде налаштувати самим.

Смачного!

Гавайська піца на пательні

ДЛЯ ТІСТА: 250 г борошна, 1 неповна чайна ложка цукру, 2 г солі, 3 г сухих дріжджів, 125 мл води, 10 мл олії.

ДЛЯ НАЧИНКИ: 250 г консервованого кільцями ананаса, 2 кульки по 125 г моцарели, 120 г варено-копченого окосту або шинки, оливкова олія — до смаку, 200 мл томатного соусу для піци, 1 гілочка зеленого базиліку.

Тісто. З'єднати у глибокій мисці борошно, цукор, сіль та дріжджі. Влити теплу воду і замісити тісто. Додати олію і ретельно вимісити. Залишити на 1 год у теплому місці.

Начинка. Ананас нарізати кубиками, моцарелу — кружальцями, окіст або шинку — невеликими скибочками.

Тісто для піци розділити навпіл, кожну частину розкачати на тонкий круглий коржик діам. 20 см. Залишити на 10 хв.

Поставити на середній вогонь пательню діам. 20 см і нагріти. Змастити її невеликою кількістю оливкової олії. Викласти в неї коржик тіста і смажити, доки він не підрум'яниться знизу і не почне пухитися на поверхні. Перевернути коржик і змастити його половиною томатного соусу. Зверху розкласти половину моцарели, ананасів та стегенця (шинку).

Смажити на середньому вогні близько 5 хв. Зняти піцу з вогню. Дати їй охолонути кілька хвилин. Так само приготувати другу піцу. Перед подачею на стіл прикрасити листочками базиліку.

Анекдоти до настрою

Дружина запитує чоловіка:
- Ти бачив зелену сукню білявки, яка стояла неподалік від нас біля іконостасу?
- Ні, я, здається, трішки задрімав...
- Навіщо тоді, питається, ходити до церкви?

Стоять двоє п'яних:
- Куме, а скільки місяців на небі?
- А в якому ряду?

- Швидше збирайся, бо запізнишся до школи, - каже мама синові.
- Нічого, мамо. Школа відчинена до вечора. Встигну.